

PARTER OCH DOMSLUT

Henrik Bergström

Parter

Tiltalad

HENRIK Mikael Bergström, 19870403-7517
Lingonstigen 4, 726 31 Skultuna

Offentlig försvarare
Advokat Maria Wilhelmsson
Advokaterna WJ AB
Hållgatan 4 bv, 722 11 Västerås

Åklagare

Kammaråklagare Sophia Berling och kammaråklagare Susanne Cermenius
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Västerås
Box 21, 721 03 Västerås

Målsägande

1. CAROLA Karin Teresia Abrahamsson

Målsägandebiträde
Advokat Thomas Bodström
Advokatbyrån Thomas Bodström & Partners Stockholm AB
Box 3431, 103 68 Stockholm

2. Adriano Bellandi

Målsägandebiträde
Advokat Thomas Bodström
Advokatbyrån Thomas Bodström & Partners Stockholm AB
Box 3431, 103 68 Stockholm

3. Domenico Bellandi

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress
Box 406
721 03 Västerås

Besöksadress
Sigurdsgatan 22
Västerås

Expeditionstid
måndag–fredag
08:30–16:00

Telefon
021-310 400

E-post
vastmanlands.tingsratt@dom.se

Webb
www.vastmanlandstingsratt.domstol.se; behandling av
personuppgifter, se hemsida

Målsägandebiträde
Advokat Thomas Bodström
Advokatbyrån Thomas Bodström & Partners Stockholm AB
Box 3431, 103 68 Stockholm

4. JULIAN Winston Bellandi

Målsägandebiträde
Advokat Per Odeling
Mälaradvokaterna AB
Stora gatan 42, 722 12 Västerås

5. MILTON Lars James Engström

Målsägandebiträde
Advokat Per Odeling
Mälaradvokaterna AB
Stora gatan 42, 722 12 Västerås

6. MIO Roland Domenico Engström

Målsägandebiträde
Advokat Per Odeling
Mälaradvokaterna AB
Stora gatan 42, 722 12 Västerås

7. JOLINE Josefine Hedmark Bergström

Särskild företrädare
Advokat Agnes Axelsson
c/o Certes Advokater Ab, Näbbtorgsgatan 8 B, 702 23 Örebro

Vårdnadshavare
Josefine Hedmark
Kulstötargatan 64, 722 40 Västerås

8. MELISSA Josefine Hedmark Bergström

Särskild företrädare
Advokat Agnes Axelsson
c/o Certes Advokater Ab, Näbbtorgsgatan 8 B, 702 23 Örebro

Vårdnadshavare
Josefine Hedmark
Kulstötargatan 64, 722 40 Västerås

9. THEODOR Henrik Hedmark Bergström

Särskild företrädare
Advokat Agnes Axelsson
c/o Certes Advokater Ab, Näbbtorgsgatan 8 B, 702 23 Örebro

Vårdnadshavare
Josefine Hedmark
Kulstötargatan 64, 722 40 Västerås

10. JOSEFINE Elisabeth Hedmark

Målsägandebiträde
Advokat Nina Löwenhielm
Advokatfirman Löwenhielm AB
Storgatan 58, 115 23 Stockholm

11. Länsförsäkringar Bergslagen

c/o Länsförsäkringar Bergslagen, Box 234, 701 44 Örebro

Företrädd av åklagaren

Domslut

Brott som Henrik Bergström döms för

Försök till mord, 2025-05-09, 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken

Grovt barnfridsbrott (3 tillfällen), 2025-05-09, 4 kap 3 § 2 st brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2025

Mord, 2025-05-09, 3 kap 1 § brottsbalken

Påföljd

Rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning

Rapporterade lagrum

Brott har begåtts under påverkan av allvarlig psykisk störning (30 kap 6 § brottsbalken).

Häktning m.m.

Henrik Bergström ska vara kvar i häkte tills domen får laga kraft i frågan om påföljd.

Skadestånd

Henrik Bergström ska betala skadestånd till Adriano Bellandi med 130 000 kr. På beloppet utgår ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess

betalning sker.

Henrik Bergström ska betala skadestånd till Joline Hedmark Bergström med 320 000 kr. På beloppet utgår ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess betalning sker.

Henrik Bergström ska betala skadestånd till Theodor Hedmark Bergström med 320 000 kr. På beloppet utgår ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess betalning sker.

Henrik Bergström ska betala skadestånd till Josefine Hedmark med 377 778 kr. På beloppet utgår ränta enligt 6 § räntelagen på 324 800 kr från den 9 maj 2025 och på 52 978 kr från den 31 september 2025, allt till dess betalning sker.

Henrik Bergström ska betala skadestånd till Julian Bellandi med 130 000 kr. På beloppet utgår ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess betalning sker.

Henrik Bergström ska betala skadestånd till Milton Engström med 130 000 kr. På beloppet utgår ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess betalning sker.

Henrik Bergström ska betala skadestånd till Mio Engström med 130 000 kr. På beloppet utgår ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess betalning sker.

Henrik Bergström ska betala skadestånd till Domenico Bellandi med 130 000 kr. På beloppet utgår ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess betalning sker.

Henrik Bergström ska betala skadestånd till Carola Abrahamsson med 130 000 kr. På beloppet utgår ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess betalning sker.

Henrik Bergström ska betala skadestånd till Melissa Hedmark Bergström med 320 000 kr. På beloppet utgår ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess betalning sker.

Henrik Bergström ska betala skadestånd till Länsförsäkringar Bergslagen med 36 278 kr. På beloppet utgår ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

I beslag tagen fällkniv förverkas från Henrik Bergström enligt 36 kap 9 § brottsbalken. (Polismyndigheten, 2025-5000-BG57150-1). Beslaget ska bestå.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 21 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen ska fortsätta vara tillämplig på fotografierna på sidorna 34–37, 40–56, 85–87 och 90–91 i tingsrättens aktbilaga 111 samt fotografierna på sidorna 4–41, 44 och 53–56 i tingsrättens aktbilaga 105, som lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar. Sekretessen enligt 21 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen ska fortsätta gälla även för journalanteckningarna i tingsrättens aktbilaga 113, som föredragits inom stängda dörrar.

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifterna i det rättspsykiatriska utlåtandet och rättsintyget från behandlande läkare (tingsrättens aktbilagor 77, 85, 94 och 117) som lagts fram vid förhandlingen inom stängda dörrar utom sidorna 1 i tingsrättens aktbilagor 77 och 85.

Brottsofferfond

Henrik Bergström ska betala en avgift till brottsofferfonden på 1 000 kr.

Ersättning och återbetalning

Maria Wilhelmsson ska få ersättning av staten med 455 865 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 312 442 kr arbete
- 50 750 kr tidspillan
- 1 500 kr utlägg
- 91 173 kr mervärdesskatt

Nina Löwenhielm ska få ersättning av staten med 247 119 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 171 288 kr arbete
- 21 750 kr tidspillan
- 4 657 kr utlägg
- 49 424 kr mervärdesskatt

Thomas Bodström ska få ersättning av staten med 273 360 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 177 632 kr arbete
- 35 163 kr tidspillan
- 5 893 kr utlägg
- 54 672 kr mervärdesskatt

Per Odelling ska få ersättning av staten med 111 541 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 85 644 kr arbete
- 1 089 kr tidspillan
- 2 500 kr utlägg

- 22 308 kr mervärdesskatt

Agnes Axelsson ska få ersättning av staten med 218 846 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 171 701 kr arbete
- 3 376 kr tidspillan
- 43 769 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

YRKANDEN

Stämningsansökan 2025-10-01, Åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Henrik Bergström ska dömas för mord enligt 3 kap 1 § brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

1.1 MORD (5000-K502103-25)

Henrik Bergström har berövat Nicole Bellandi livet genom att utdela i vart fall sex hugg med kniv/eggvasst föremål som träffat henne i hals, axel och rygg. Det hände den 9 maj 2025 på Lingonstigen 4, Skultuna, Västerås stad.

Henrik Bergström begick gärningen med uppsåt.

Stämningsansökan 2025-10-01, Åtalspunkt 2

Åklagaren har begärt att Henrik Bergström ska dömas för försök till mord enligt 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

2.1 FÖRSÖK TILL MORD (5000-K501910-25)

Henrik Bergström har försökt döda Josefine Hedmark genom att utdela sammanlagt 35 hugg med kniv/eggvasst föremål varav 24 träffat Josefine Hedmark i hals, ansikte, huvud, nacke och axel och 11 hugg/stick som träffat henne på händerna . Det hände den 9 maj 2025 på Kulstötargatan 64, Västerås, Västerås stad.

Det var endast på grund av tillfälliga omständigheter som det inte fanns någon fara för att brottet skulle fullbordas eftersom Josefine Hedmark lyckades avvärja huggen, ta sig loss från Henrik Bergström och tillkalla hjälp.

Henrik Bergström begick gärningen med uppsåt.

Stämningsansökan 2025-10-01, Åtalspunkt 3

Åklagaren har begärt att Henrik Bergström ska dömas för grovt barnfridsbrott

enligt 4 kap 3 § 2 st brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2025.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

3.1 GROVT BARNFRIDSBROTT (5000-K501910-25)

Henrik Bergström har försökt döda Josefine Hedmark enligt åtalspunkt 2.
Det hände den 9 maj 2025 på Kulstötargatan 64, Västerås, Västerås stad.

Brottet bevittnades av Theodor Hedmark Bergström som är son till
Josefine Hedmark och Henrik Bergström.

Brottet bör bedömas som grovt .

Henrik Bergström begick gärningen med uppsåt.

Stämningsansökan 2025-10-01, Åtalspunkt 4

Åklagaren har begärt att Henrik Bergström ska dömas för grovt barnfridsbrott
enligt 4 kap 3 § 2 st brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2025.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

4.1 GROVT BARNFRIDSBROTT (5000-K501910-25)

Henrik Bergström har försökt döda Josefine Hedmark enligt åtalspunkt 2.
Det hände den 9 maj 2025 på Kulstötargatan 64, Västerås, Västerås stad.

Brottet bevittnades av Joline Hedmark Bergström som är dotter till
Josefine Hedmark och Henrik Bergström.

Brottet bör bedömas som grovt .

Henrik Bergström begick gärningen med uppsåt.

Stämningsansökan 2025-10-01, Åtalspunkt 5

Åklagaren har begärt att Henrik Bergström ska dömas för grovt barnfridsbrott enligt 4 kap 3 § 2 st brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2025.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

5.1 GROVT BARNFRIDSBROTT (5000-K501910-25)

Henrik Bergström har försökt döda Josefine Hedmark enligt åtalspunkt 2. Det hände den 9 maj 2025 på Kulstötargatan 64, Västerås, Västerås stad.

Brottet bevittnades av Melissa Hedmark Bergström som är dotter till Josefine Hedmark och Henrik Bergström.

Brottet bör bedömas som grovt .

Henrik Bergström begick gärningen med uppsåt.

Häktning m.m.

Åklagaren har begärt att Henrik Bergström ska vara kvar i häkte tills domen får laga kraft i frågan om påföljd.

Skadestånd

Adriano Bellandi har begärt att Henrik Bergström ska betala skadestånd med 130 000 kr.

Beloppet avser 50 000 kr för särskild anhörigersättning och 80 000 kr för sveda och värk. På beloppet yrkas ränta enligt 4 § 5 st och 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess full betalning sker.

Joline Hedmark Bergström har begärt att Henrik Bergström ska betala skadestånd med 370 000 kr.

Beloppet avser 350 000 kr för kränkning och 20 000 kr för sveda och värk. På beloppet yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess att full betalning sker.

Theodor Hedmark Bergström har begärt att Henrik Bergström ska betala skadestånd med 370 000 kr.

Beloppet avser 350 000 kr för kränkning och 20 000 kr för sveda och värk. På beloppet yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess att full betalning sker.

Josefine Hedmark har begärt att Henrik Bergström ska betala skadestånd med 427 778 kr.

Beloppet avser 350 000 kr för kränkning, 24 800 kr för sveda och värk samt 52 978 kr för inkomstförlust. Beträffande ersättningen för kränkning, sveda och värk yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess att full betalning sker. Beträffande ersättningen för inkomstförlust yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 31 september 2025 till dess full betalning sker.

Julian Bellandi har begärt att Henrik Bergström ska betala skadestånd med 130 000 kr.

Beloppet avser 50 000 kr för särskild anhörigersättning och 80 000 kr för sveda och värk. På beloppet yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess att full betalning sker.

Milton Engström har begärt att Henrik Bergström ska betala skadestånd med 130 000 kr.

Beloppet avser 50 000 kr för särskild anhörigersättning och 80 000 kr för sveda och värk. På beloppet yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess att full betalning sker.

Mio Engström har begärt att Henrik Bergström ska betala skadestånd med 130 000 kr.

Beloppet avser 50 000 kr för särskild anhörigersättning och 80 000 kr för sveda och värk. På beloppet yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess att full betalning sker.

Domenico Bellandi har begärt att Henrik Bergström ska betala skadestånd med 130 000 kr.

Beloppet avser 50 000 kr för särskild anhörigersättning och 80 000 kr för sveda och värk. På beloppet yrkas ränta enligt 4 § 5 st och 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till

dess full betalning sker.

Carola Abrahamsson har begärt att Henrik Bergström ska betala skadestånd med 130 000 kr.

Beloppet avser 50 000 kr för särskild anhörigersättning och 80 000 kr för sveda och värk. På beloppet yrkas ränta enligt 4 § 5 st och 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess full betalning sker.

Melissa Hedmark Bergström har begärt att Henrik Bergström ska betala skadestånd med 370 000 kr.

Beloppet avser 350 000 kr för kränkning och 20 000 kr för sveda och värk. På beloppet yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess att full betalning sker.

Länsförsäkringar Bergslagen har begärt att Henrik Bergström ska betala skadestånd med 36 278 kr.

Beloppet avser sanering och återställande av boendemiljö samt sakskada. På beloppet yrkas ränta enligt 4 § 5 st och 6 § räntelagen från den 9 maj 2025 till dess full betalning sker.

Förverkande och beslag

Det yrkas att fällkniv förverkas från Henrik Bergström enligt 36 kap 9 § brottsbalken. (Polismyndigheten, 2025-5000-BG57150.1.).

SKÄL

Inställningen

Henrik Berggren har vidgått de faktiska omständigheterna i åtalspunkt 1 men bestritt ansvar för mord på grund av bristande uppsåt med anledning av att han befunnit sig i ett psykotiskt tillstånd vid gärningen. Han har trots sin inställning i skuldfrågan medgett skadeståndsyrkandena hänförliga till åtalspunkt 1.

Henrik Berggren har vidare erkänt gärningen i åtalspunkt 2 och medgett Länsförsäkringar Bergslagens skadeståndsyrkande, såsom försäkringsbolaget slutligen bestämt sin talan. Han har också medgett att till Josefine Hedmark betala 250 000 kr för kränkning samt yrkat belopp för sveda och värk och inkomstförlust.

Henrik Berggren har slutligen erkänt gärningarna i åtalspunkterna 3–5 och medgett att betala skadestånd till barnen Theodor, Melissa och Joline med vardera 250 000 kr för kränkning men bestritt deras yrkande om ytterligare skadestånd för sveda och värk.

Sakframställningarna

Åklagaren har sakframställningsvis uppgett följande. Henrik Bergström och Josefine Hedmark var ett par i flera år och har tillsammans tre barn, Theodor, 10 år, Melissa, 8 år och Joline, 6 år. Efter separationen flyttade Josefine till Kulstötargatan i stadsdelen Rönaby medan Henrik köpte en villafastighet på Lingonstigen i Skultuna. Henrik ingick ny relation med Nicole Bellandi som hade egna barn sedan tidigare och eget boende där hon vistades med sina barn. Nicole var intresserad av ridsport och vistades ofta i stallet, vilket hon även gjorde den sista kvällen den 8 maj 2025. Henrik hade oro för sin hälsa och pratade mycket om sina sömnproblem. Det fanns en viss konflikt mellan

Henrik och Nicole och relationen tog enligt åklagarens uppfattning slut innan hon mördades. Fyra av Josefines grannar har åberopats att höras som vittnen samt polismannen Erik Gisslén, som var tidigt på brottsplatsen. Därutöver har uppläsning av polispromemorior upprättade av polismännen Emma Lundholm och Sebastian Nordström åberopats.

Josefine befann sig den aktuella morgonen utanför bostaden för att ta en cigarett när Henrik kom hem till henne, vilket är ovanligt att han gör oanmäld. Barnen befann sig på övervåningen och var på väg att vakna. Henrik uppgav att han skulle hämta barnens träningsväskor och fick därför följa med in i bostaden. Josefine gick mot trappan upp till övervåningen för att hämta barnen när Henrik tog tag i henne och började hugga henne med en kniv. Barnen hörde Josefine skrika och kom ner för trappan. Henrik fortsatte hugga Josefine i halsen och nacken och mot övre delen av överkroppen och huvudet. Barnet Theodor, 10 år, som var kvar på övervåningen, ringde 112 medan barnen Melissa, 8 år, och Joline, 6 år, drog i Henrik för att förmå honom att sluta knivhugga Josefine, som lyckades ta sig ut från bostaden och sökte hjälp hos grannar. Efter henne kom Melissa och Joline medan Theodor stannade kvar i bostaden. Polisen anträffade ett handtag till en kniv på brottsplatsen. Två larmsamtal ringdes. Det första larmsamtalet från Theodor finns intaget i förundersökningsprotokollet på sidan 175–184.

Theodor berättar i larmsamtalet att han hörde mamma skrika och att han blev skiträdd och att han såg pappa över mamma. Nästa larmsamtal är från en granne, polismannen Håkan Knutsson, som berättar att han fått upplysning av Josefines barn om att pappan knivhuggit mamman.

Nästa larmsamtal från Theodor sker parallellt med ovan angivna samtal från grannen Håkan Knutsson och finns intaget på sidorna 233–241.

Theodor berättar i samtalet att pappa har överfallit mamma och att de är jätterädda och att han har låst in sig i badrummet. Han hade hört mamma

skrika och blev skiträdd. Hon skrek "för mycket" och sedan såg han pappa vara över mamma.

Ytterligare ett larmsamtal rings från Håkan Knutsson, som berättar att en kvinna är knivskuren på adressen och som han bor granne med.

Flera av grannarna ska höras som vittnen.

Polisen var på plats på Kulstötargatan kl. 07.14 och det första larmsamtalet ringdes kl. 07.03 enligt polisens händelserapport, som finns intagen med början på sidan 10 i förundersökningsprotokollet avseende åtalpunkt 1 (ab 109).

Polismannen Erik Gisslén var först på platsen och tog hand om Theodor. Av journalanteckningarna på sidorna 70–82 i protokollsbilaga avseende åtalpunkt 2 (ab 105) framgår att grannar håller tryckförband på halsen på Josefine vid ambulans-personalens ankomst och att hon har stick- och skärskador i nacken, halsen och på händerna, varav 12 sårskador är sydda inklusive den på höger hand. Av sammanfattning i rättsintyget framgår att det rör sig om totalt 27 skär- och stickskador och målsäganden initialt hade cirkulationspåverkan. Av utlåtandet framgår på sidan 97 att rättsläkaren räknar skadorna annorlunda än på sjukhuset. Under rubriken påvisade skador har rättsläkaren redovisat skadorna. Rättsläkaren har angett totalt 23 skarpkantade sårskador på huvudet, i ansiktet, på halsen och i nacken, en skarpkantad sårskada på högra axeln och 11 skarpkantade sårskador på händerna, varav sju på den högra handen och fyra på den vänstra handen, sammantaget sågs 35 skarpkantade sårskador på kroppen och att en beaktansvärd risk för dödlig utgång har förelegat utan medicinska åtgärder även om ingen enskild skada bedöms ha varit livshotande.

Vid undersökning av Josefines kläder framgår ett trettiotal skador från knivhuggen. Undersökning av handtaget från kniven som anträffades på brottsplatsen påvisar flera blodbesudlingar från Josefine och en blodbesudling från Nicole Bellandi. Henrik åkte med sin bil tillbaka till sin bostad på Lingonstigen där polisen anträffade bilen. I bilen anträffades flera olika

besudlingar från Josefines blod såsom på ratten, växelspaken, handbromsen och bilbältet.

Nicole var kvällen innan i stallet och hade kontakt med Henrik genom SMS. Efteråt åkte Nicole till Henriks bostad på Lingonstigen. De sov på varsin plats i villan. Henrik har haft problem med sin psykiska hälsa under en tid och av konversationerna mellan dem framgår att förhållandet var på upphällningen. Henrik har berättat att han trodde att det var en tiger i soffan som skulle attackera honom och som han högg mot med kniven. Han högg Nicole i halsen och ryggen och hon hamnade på golvet framför soffan. Henrik har påstått att han försökt stoppa blodflödet med en tröja. Någon har ringt 112 innan 07-tiden men avslutat samtalet. Henrik åkte därefter till Josefine i Rönaby och polisen anlände till villan på Lingonstigen vid 08-tiden och anträffade då Nicole död i villan. Tidpunkten för dödsfallet kan sättas någon gång mellan 05.00 och 06.50. Entrédörren till villan var stängd men olåst när polisen anlände. Henrik sågs hoppa ut ur ett fönster i villan och bilnycklarna till hans bil anträffades i ett förråd. Han greps kl. 11.06 knappt hundra meter längre bort i ett skogsområde. Han satt då gömd vid en sten.

Av logg från larmbolaget Verisure, som finns intaget på sidorna 243–248 i förundersökningsprotokollet (ab 109), framgår tidpunkter för låsning av dörrar och fönster. Entrédörren öppnades och stängdes kl. 07.16 och nästa gång när polisen kom kl. 08.36. Blodstänk har anträffats på fönsterbrädan och på gardinerna vid vardagsrummet liksom på en stol som stod bakom soffan vid fönstret. Avstruket blod har anträffats på dörrhandtaget och karmen till altandörren. På Nicoles mobiltelefon som anträffades i soffan har blod påvisats. Rikligt med mättat blod har anträffats på örngott och kudde i soffan där Nicole hade sovit under natten. En stor blodansamling anträffades under Nicole. Skärskador har påvisats på sidan av halsen, på bröstet under halsen, i nacken och på ryggen. Omkring 200 blodstänk har anträffats på golvet intill soffan. Blodspår från en högerfot med strumpa anträffades i hallen och som stämmer

överens med Henriks strumpor vid gripandet. I hallen har kläder, bl.a. arbetsbyxor från Henrik, anträffats. Inne i toaletten har en slägga och sax samt en blodansamling anträffats och som han använde för att skära sig själv innan han lämnade villan genom ett hallfönster. På den inre nedre fönsterkarmen har blod anträffats men inte på golvet eller väggarna i korridoren.

Av obduktionsprotokollet med början på sidan 159 i protokollsbilaga (ab 111) framgår att det vid en skiktröntgenundersökning av Nicole sågs en öppen hudskada på vänstra sidan av halsen, att i kärlen på den vänstra sidan av halsen sågs luft och att ett litet flackt benfragment sågs avlöst från undersidan av det vänstra tvärutskottet på nackkota 7. Av obduktionsprotokollet framgår skadorna på Nicole och bedömningen av dessa och av dödstopunkten. Skadorna kan enligt utlåtandet även vara orsakade av samma skarpkantade föremål som Josefines skador har orsakats med.

Rättskemisk undersökning finns redovisad på sidan 305 i nämnda protokolls-bilaga och utvisar förekomst av lugnande medicin i Henrik Bergströms blod.

Av telefonanalys med början på sidan 7 i protokollsbilaga (ab 106) framgår konversationer, bl.a. en sjukanmälan kl. 06.51 i en Messenger-grupp. Ett telefonsamtal finns registrerat kl. 06.49 och ett SMS till Josefine kl. 07.10 med orden "Förlåt älskade du" när han var på väg bort från hennes bostad. Liknande SMS har han därefter skickat till sina barn Theodor, Melissa och Joline. Den 8 maj 2025 kl. 22.57 låstes Nicoles telefon fram den 9 maj 2025 kl. 06.19. Två försök har vid den tiden gjorts till upplåsning geometriskt genom ansiktsgenkänning. Kl. 06.19 var det en kort upplåsning med lösenord. Telefonen anträffades intill Nicoles kropp.

Henrik ringde kl. 06.49 till 112 och skickade kl. 06.51 meddelandet om sin sjukanmälan till sin Facebook-grupp. Därefter har hans mobiltelefon förflyttats till Kulstötargatan och Josefines bostad där han var kl. 07.05 och sedan åter i villan kl. 07.28 när han hoppade ut ur fönstret.

En stor mängd meddelanden mellan Henrik och Nicole via Snapchat har inhämtats månaden innan gärningen. De finns intagna på sidorna 481–505 i protokollsbilaga (ab 112) och återopas. Det finns meddelanden från den 1 juli 2024. En bild skickad från Nicole den 1 maj i år är tagen på nyårsafton 2024. Sedan finns en konversation dagen innan där Henrik vill att Nicole ska komma över till honom efter arbetet. På sidan 508 finns en dialog den 11 april 2025 där Nicole inte vill ha ett distansförhållande utan ”allt eller inget” och att Nicole inte längre vill bo hos Henrik. Hon känner sig otrygg och tycker att Henrik är jobbig med sina problem trots att hon försökt hjälpa honom. Hon har tidigare blivit utkastad flera gånger och sedan varit välkommen tillbaka.

Det sista meddelandet skickades från Henrik till Nicole den 9 maj 2025 kl. 07.11 med orden ”Förlåt älskling”. Ett avbrott i konversationen ägde rum mellan den 1 och 3 maj 2025.

Advokaten Löwenhielm har sakframställningsvis uppgett följande. Josefine Hedmark biträder åtalet och återopar samma bevis som åklagaren och därutöver viss egen skriftlig bevisning. På beloppet 52 978 kr yrkas rätteligen ränta från den 31 september 2025 till dess betalning sker. Josefine har blivit utsatt för ett mordförsök och är berättigad till skadestånd för kränkning samt fysiskt och psykiskt lidande. Josefine blev sjukskriven den 9 maj och sjukskrivningen har förlängts till och med den 31 december i år. Josefines arbetsförmåga är under den tiden helt nedsatt. Orsaken till sjukskrivningen är enligt läkarintyg nr 1 smärta efter många sårskador och trauma. Av läkarintyg nr 2 efter undersökning den 23 maj 2025 beslutades om fortsatt sjukskrivning på grund av svår stress och multipla sårskador på halsen. Josefine sjukskrevs till den 30 september 2025 med helt nedsatt arbetsförmåga. Vidundersökning den 2 september 2025 framgår att Josefine är fortsatt sjukskriven till och med den 31 december 2025. Skadeståndsyrkandet i den delen avser akut sjuktid om sju månader och tre veckor. Josefine har ärrbildning efter sårskadorna och fortfarande känselbortfall i ansiktet och nacken och viss kvarstående smärta i

axlar och huvudet och ett finger. Lönespecifikationer och utbetalningar från Försäkringskassan åberopas.

Advokaten Odeling har sakframställningsvis uppgett följande. Han företräder barnen Julian samt Mio och Milton som Nicole har tillsammans med Jonathan Liljegren respektive Mattias Engström. Barnen, som biträder åtalet och åberopar samma bevis som åklagaren, är i en känslig ålder och har påverkats av händelsen och är ledsna och frågar ofta efter sin mamma. Föräldrarna levde inte tillsammans utan barnen bodde växelvist hos sina föräldrar men barnen hade en nära relation med varandra. Det är en oerhörd sorg och ett trauma för dem att förlora sin mamma. Barnens skadeståndsyrkanden är i enlighet med fast praxis.

Advokat Bodström har uppgett att förhören med hans huvudmän, som åberopar samma bevis som åklagaren, återkallas.

Advokaten Axelsson har sakframställningsvis uppgett följande. Henrik har utsatt de gemensamma barnen för en allvarlig kränkning genom mordförsöket och barnfridsbrotten. Barnen har orsakats kränkning och fortsatt psykiskt lidande. De har i deras låga ålder bevittnat mordförsöket som har skett av en nära anhörig i deras hem. Barnen åberopar samma bevis som åklagaren.

Advokaten Wilhelmsson har sakframställningsvis uppgett följande. Det är en oerhört tragisk historia för samtliga inblandade. Hon kommer att uppehålla sig vid Henriks psykiska mående vid tiden för gärningen och även tiden före och efter gärningen. Henrik har haft olika arbeten och även haft eget företag. Han har studerat till kiropraktiker men fullföljde inte studierna. Han har alltid haft ett högt driv. År 2021 drabbades han av hjärnhinneinflammation och klarade inte av sitt arbete utan började arbeta som snickare. Henrik och Josefine har haft en relation i närmare 17 år och har tre barn tillsammans. De separerade under våren 2024 och flyttade då isär. Barnen har hela tiden bott växelvist hos föräldrarna. Henrik har varit en vanlig pappa och engagerat sig i sina barn.

Under sommaren 2024 träffade Henrik Nicole. De blev väldigt förälskade i varandra och avsåg att flytta ihop. Henrik köpte nu aktuell villafastighet i Skultuna. Han mådde sedan dåligt psykiskt och var osäker på om han och Nicole borde flytta ihop. Han har sökt hjälp hos sjukvården och känt sig nedstämd eller uppvarvad och haft mycket ångest och därmed också svårt att sova. Han har gått på samtal hos psykolog via arbetsgivaren och på kuratorsamtal via kommunen. Sömnsvårigheterna har ökat och han har haft svårt att sköta sitt arbete. Han fick hjälp av sina föräldrar och av Nicole. Till slut sov Henrik inte mer än en timme per natt och hade paranoida tankar och självmordstankar. Henrik har inte fått adekvat hjälp eller blivit sjukskriven utan har i stället fått antidepressiv medicin utskrivet. Han borde rätteligen ha remitterats till psykiatrin där han hör hemma. Det framgår av journalanteckningar och kommunikation med föräldrarna att han mått dåligt. Henriks mående påverkade relationen med Nicole men han har inte känt något agg till henne. Den aktuella kvällen kom Nicole hem till Henrik för att hjälpa och stötta honom. Hennes mobiltelefon har kopplat upp på Henriks nätverk både den 2, 3, 4, 5, 6, 7 och 8 maj och visar att hon har befunnit sig hos honom under de dagarna. Henrik har även haft en bra relation med Josefine och tycker att hon är en bra mamma. Han har ingen historik av våld och det finns inga sådana identifikationer i utredningen. Det är helt personlighetsfrämmande och obegripligt det som hänt och det beror på att Henrik hade drabbats en psykos och vanföreställningar vid gärningen. Efter händelserna hade Henrik inga minnesbilder från händelsen den 9 maj och bara diffusa minnesbilder den 8 maj. Han har under förundersökningen medverkat och gjort sitt bästa för att lämna en förklaring till händelsen den 9 maj i bostaden, inte minst för de anhöriga. Han har ett minne av att han såg en tiger i soffan och att han försvarade sig med kniven. Han hörde sedan röster om en konspiration mellan Josefine och Nicole om att ta barnen från honom. Han åkte därför till Josefine för att stoppa henne och det var sedan barnen som stoppade honom. Han hörde sedan en röst att han hade gjort fel och åkte då hem och tog en sax och yxa för att stympa sig själv genom

att avlägsna sitt könsorgan. Han lämnade sedan villan när polisen anlände. Ute i skogen försökte han återigen skada sig själv. Han hade legat gömd i tre och en halv timme i en skreva i en skogsdunge innan han greps av polis. Han hade vid gripandet skärskador och huggskador vid halsen, huvudet, foten och könsorganet. Skadorna var livshotande och han transporterades därför med polis-helikoptern direkt till sjukhuset. Polisens snabba omhändertagande räddade livet på Henrik. På sjukhuset sövdes Henrik ner och genomgick flera operationer. Han vårdades sedan nedsövd till den 14 maj 2025 innan han flyttades till vårdavdelning och häktet. Från häktet flyttades han efter den rättspsykiatriska undersökningen till en rättspsykiatrisk vårdavdelning och är sedan dess starkt medicinerad med bl.a. antipsykotiska läkemedel, stämningsstabiliserande medicin, depressiv- och ångestdämpande medicin samt behovsmedicin.

Som skriftlig bevisning åberopas bl.a. konversationer med föräldrarna, t.ex. den 23 april 2025 om att Henrik mår fruktansvärt dåligt och skakar och är förvirrad. Den 25 april skriver han till sin mamma att han inte sovit och den 6 maj skriver han att han har panikångestattacker och att Josefine och Nicole kommer att gadda ihop sig samt att han är deppig och att Josefine snart tar barnen från honom.

Av polispromemoria framgår att Henrik hade blödande skador på halsen och handleden när han greps av polis. Skadorna framgår närmare i rättsintyg.

Försvaren har efter förhöret med Henrik Bergström sakframställningsvis uppgett att Henrik redan i polisförhöret den 16 juli 2025 på sidan 195 i förundersökningsprotokollet (ab 109) har berättat att han haft syner dagen innan händelsen när han åkte hem från jobbet. Angående tidigare hallucinationer så framgår av journalanteckningarna på sidan 9 i tilläggsprotokollet (ab 113) att ett läkarbesök ägde rum på vårdcentralen den 2 april 2025.

Utredningen

Åklagarens skriftliga bevis framgår av bilaga till stämningsansökan (ab 100). Samtliga målsäganden har åberopat samma bevis som åklagaren.

Henrik Bergströms skriftliga bevis framgår av bevisuppgift den 15 oktober 2025 (ab 157).

Henrik Bergström har hörts över åtalen.

På åklagarens begäran har målsägandeförhör hållits med Josefine Hedmark och barnen Theodor, Melissa och Joline, de senare genom uppspelning av deras barnförhör. På åklagarens begäran har också vittnesförhör hållits med grannarna med Kerstin Förnegård, Håkan Knutsson, Görel Malmeström och Bengt Långbacka samt med polismännen Erik Gisslén, Emma Lundholm och Sebastian Norström, varav de två sistnämnda genom uppläsning av deras avrapporteringspromemorior.

De hörda har lämnat uppgifter som rätten uppfattat på följande vis.

Josefine Hedmark: Hon och Henrik träffades som unga och har generellt sett haft en bra relation utan förekomst av våld. De hade tillsammans ett hus och även ett fritidshus i Sälen som de åkte på utflykt till. Det fanns en orsak till att de separerade, nämligen Henriks mående efter sin hjärnhinneinflammation. Han blev sjuk efteråt och även om det redan var på gång med en separation innan han blev sjuk så beslutade de om separationen först när han var frisk igen. Hon bodde kvar i det gemensamma huset till dess hon fick en lägenhet och Henrik flyttade direkt till en lägenhet i stadsdelen Gryta. Barnen bodde växelvist hos dem efter separationen men hon var flexibel och öppen för att ändra på umgänget vid behov. Hon krävde heller inga gemensamma tillhörigheter vid separationen utan tänkte att hon kommer att köpa nya tillhörigheter. Hon tyckte kanske saker och ting kring Henriks engagemang kring barnen men var försiktig med att påtala det för att det inte skulle leda till

konflikter. På slutet mådde sonen Theo inte bra och började skriva att han ville ta livet av sig. Hon blev därför utbränd efter separationen. Skolan hörde av sig om att barnen fungerade bättre i skolan efter mammaveckor än pappaveckor. Hon tog därför försiktigt upp frågan om Theos boende med Henrik. Han gick med på det men ändrade sig senare. Han försökte kanske under tre dagar innan den 9 maj att via telefon nå henne på jobbet men hon kunde inte ta samtalet. Hon skrev i stället till honom att hon inte skulle försöka ta barnen ifrån honom. Hon svarade att han kunde göra saker med barnen även på hennes veckor för att visa på välvilja. Hon ville egentligen inte separera eftersom hon har tyckt bra om Henrik och älskat honom men hon upplevde att det inte gick att leva med honom och att det heller inte skulle komma att bli någon förbättring. Det var några gånger innan händelsen som Henrik ville att de skulle återuppta relationen, bl.a. när de skulle deklarerat försäljningen av huset. Han frågade då henne om de inte skulle försöka igen och om hon inte saknade kärnfamiljen. Sista gången var kanske när de deklarerade huset och några dagar innan när han hade bråkat med Nicole efter att han sagt till henne att han ville ha sin kärnfamilj tillbaka. Hon försökte förmå Henrik att prata med Nicole som hon vet hjälpte Henrik och som barnen tyckte om och kände sig trygga med. Nicole kunde styra upp när barnen saknade kläder och Henrik inte förmådde hantera det. Hon pratade också flera gånger med Henriks kompis Andreas när hon blev orolig för Henrik. Hon frågade Henrik om hon kunde hjälpa honom på något sätt. Henrik svarade att han borde söka upp psykakuten. Hon pratade med sin egen psykolog som tipsade henne att det enda hon kunde göra var att uppmana Henrik att sjukskriva sig och söka hjälp. Det kan ha varit vid fler tillfällen än dessa som Henrik tog upp frågan om att återuppta relationen.

Hon visste inte då mer om Henriks och Nicoles relation än vad han själv berättade för henne. Några dagar innan händelsen berättade Henrik att Nicole var ledsen på honom eftersom han sagt till henne att han ville ha tillbaka sin kärnfamilj. Hon själv hade lite kontakt med Nicole och det var en bra kontakt. På Henriks påskvecka frågade hon om hon kunde ha barnen den veckan för att

åka till Sälen. Henrik ångrade sig senare om påskveckan men då hade hon redan beviljats ledigt och han förstod det. När hon sedan skulle lämna barnen till honom efter påskveckan så mådde han inte så bra. Hon såg ett stort påskägg och fick veta av Henrik att det var Nicoles förtjänst. Hon skrev därför till Nicole och berömde henne och fick till svar av Nicole att hon skulle ta hand om barnen som om de var sina egna barn. Vid ett annat tillfälle skjutsade hon hem Nicole från stallet. Därefter var det något SMS till mellan dem men bara i god ton. Barnen har bott växelvist och bytte boende på fredagar efter skolan.

Den aktuella dagen hade hon fixat med lite bankärenden och skrev om det till Henrik som tackade för hjälpen. Han hade på torsdagskvällen frågat henne om hon kunde skjutsa Melissa till fotbollen men det kunde hon inte eftersom hon skulle bort efter jobbet. Hon gick ut och rökte en cigarett när Henrik kom i sin bil i hög hastighet och parkerade den lite slarvigt vilket han inte brukar göra. Hon frågade om han var på väg till arbetet och han svarade att han inte mådde så bra och därför hade sjukskrivit sig. Hon reagerade inte på det eftersom han inte mådde så bra vid den här tiden. Hon frågade om han hade bott hos Nicole men det nekade han till. Han sa i stället att han skulle göra några ärenden vilket lät konstigt. Han frågade om han kunde hämta barnens väskor vilket kändes bra och han följde därför med henne in. Hon frågade honom om han kunde skjutsa barnen till skolan om han ändå skulle vara ledig. Hon sa sedan att hon skulle hämta barnen när Henrik bakifrån la armen om hennes hals. Hon trodde att hon skulle få en kram men då skar han henne i stället och orsakade det långa såret på halsen och tog i så hårt så han skakade. Hon reagerade på att han ”tog i” och skrek till barnen att skaffa hjälp. Han fortsatte då att mata knivhugg med kniven. Hon kände att kniven kom igenom hela tiden. Hon kände att kniven gick igenom huden och förstod att hon inte skulle leva så länge till och skrek på hjälp. Tjejerna kom ner och hon frågade efteråt hur de vågade det och fick till svar att hon hade ropat på hjälp. Barnen sa till Henrik att sluta och drog honom i kläderna. Hon kom sedan loss och sprang ut genom dörren till grannen

med döttrarna efter sig. Hon visste att Theo var kvar i huset och var rädd för att han skulle råka illa ut. Hon bad därför grannen att hämta Theo.

De första knivhuggen var i halsen framifrån och sedan på sidorna av halsen och därefter mest i nacken och bakhuvudet. Hon försökte att hålla mot men kände att kniven träffade henne hela tiden. Hon tänkte att det här kommer hon inte att överleva. Hon försökte prata lugnt med Henrik om att tänka på barnen för han älskar dem, men han var fränkopplad. Hon klämde även stenhårt på hans punkulor men han reagerade inte. De båda föll omkull och Henrik hamnade över henne. Hon låg på mage med honom över sig och kom inte loss. Hon försökte också ta tag i kniven när kniven satt i nacken men hon skar upp fingrarna när hon tog tag i knivbladet. Hon minns inte att Henrik sa något vid tillfället utom att han vid ett tillfälle sa att hon skulle vara tyst. Hon var medveten om att döttrarna var på platsen eftersom hon hörde dem men vet inte om hon såg dem. Till en början hörde hon barnen komma ner i trappan där de stod och skrek men sedan sprang de upp igen. Senare hörde hon bara tjejerna men inte Theo. Tjejerna skrek ”sluta pappa” och skrek rent allmänt. Hon uppfattade att tjejerna försökte hjälpa henne men hon såg inte exakt vad de gjorde. Hon minns inte hur det hela avslutades, hur hon kom loss. Hon har sett i förhöret med Henrik att han berättat att han släppte henne. Hon kände att hon kanske inte skulle klara livet och att hon bara hade en chans på sig så hon bultade för livet på dörren hos grannen. Hon kände också att hon måste lägga sig ner och tog deras prydnadskudde och tryckte mot såret på halsen och la sig på marken till höger hos grannarna Håkan Knutsson och hans fru. Hon minns inte att Henrik lämnade platsen. Hon var tyst och försökte hålla sig lugn och hålla trycket mot såret på halsen, men hon var livrädd för Theos skull och är så tacksam för att Henrik inte gav sig på barnen. En annan granne kom och hade hämtat något annat föremål för att hålla tryck på såret. Hon vet att hon frågade om hon kommer att överleva. Polisen kom sedan och klippte upp hennes kläder. Sedan kom ambulansen och hon frågade då på nytt om hon kommer att överleva. Hon fick till svar att hon nu var omhändertagen och det kändes inte

så positivt som svar. Skadorna var på halsen, nacken, ryggen, handen och armarna. Hon hade svårt att svälja och läppen hängde inte med riktigt utan hon var sned i munnen. Hon har också begränsad rörlighet i båda armarna men värst är det i höger arm. Hon har som tandläkarbedövning i kinden med domningar i nacken upp till huvudet.

Henrik pratade i god ton när han kom trots hans körsätt med bilen. Det kändes därför bra just då och hon var inte rädd på något vis där och då.

På frågor från målsägandebiträdet har hon berättat följande. Hon upplevde förvåning över att Henrik tog i så hårt vid knivhuggen så att han skakade. Det var träff på träff med kniven hela tiden och hon kände då att det här kanske inte går vägen. Det första var att han skar henne bakifrån över halsen med kniven (visar) som om att han skulle skära halsen av henne. Det var enormt många knivhugg. Hon svarade att hon gissade på 35 knivhugg i sitt polisförhör på sjukhuset. Hon tyckte att det tog en evighet men uppskattar förloppet till tre minuter. Hon hade under tiden dödsångest och trodde att hon skulle dö. Hon upplevde Henrik som ansträngd och koncentrerad på vad han skulle göra. Hon försökte att med fötterna välla byrån för att kunna få hjälp utifrån. Det var därför hon ropade på barnen att hjälpa henne med att skaffa hjälp. Det var absolut barnen som gjorde att hon inte är död idag. Hon förstod att döttrarna var oskadda så hennes oro var för Theo och vad Henrik skulle göra mot honom. Framför allt Melissa men även Joline stod och skrek och kom fram till henne och frågade vem som gjorde det mot henne. Hon svarade att det var pappa men Melissa svarade att det inte kunde vara han. Melissa var då i chock och hon minns hennes panik när hon sprang ut och in i huset och fram till henne och höll i henne. Hon hade efteråt så ont i huvudet när hon spände sig så hon höll med båda händerna om huvudet. Det kändes som att ambulanspersonalen inte brydde sig om det med tanke på deras hantering av båren. Hon förstod då att det kanske inte skulle gå väl för henne.

När hon sedan fick höra om Nicole så blev det en otrolig chock och då insåg hon hur nära hon själv varit att mista livet. Nästa dag kom barnen för att hälsa på henne på sjukhuset och det var en chock att se deras reaktion när de fick veta att Nicole var död och hur hjärtskärande det var för barnen att mista henne.

Hon har efteråt mått upp och ner och haft väldigt grova mardrömmar i perioder. Hon är nu ensam med barnen och ska fortsätta aktivera dem. Theo fick SMS om att han inte skulle få fortsätta spela playstation tillsammans med kompisarna eftersom hans pappa är en mördare. Det är en stor sorg för henne och allt som står i hennes läkarintyg stämmer. Hon hade sedan tidigare en utbrändhet och de symptomen finns kvar. Det är i en av fingrarna som hon fick ett stort jack som gör att det är svårt att fila naglarna. Domningarna i nacken och fingret kan gå bort med tiden men det är inte helt säkert. Det har gått upp och ner för barnen. Melissa ville rita teckningar till Henrik på fars dag och vid Nicoles begravning kom Nicoles anhöriga och då började Melissa riva sig i ansiktet och ville att pappa skulle dö. Joline ville sätta läkarna i fängelse som inte hjälpte pappa då de allihop saknar Henrik otroligt mycket. De pratar om honom och även om glada minnen som att han inte var den bästa på att laga mat men att han var bra på att snickra. Det är jobbigt och hon vill helst ta bort allt. Hon har bara en gång sett på Theo att andra barn nog kommer att vara elaka mot dem. Det stämmer att hon har försökt att hjälpa Henrik när han mått dåligt. En gång, vid påsken när hon var hemma hos honom, så stod de och tittade ut och hon försökte peppa honom med att han hade en stor fin kastanj på tomten men det uppskattade han inte. När hon tittade ut i trädgården såg hon hur Henrik stod framåtlutad och tittade på henne och då upplevde hon att han blev obehaglig. Det kändes inte bra att lämna barnen den gången men hon hade ingen inblick i hur illa det var den gången. Det var därför hon tyckte det kändes så bra att Nicole hade ordnat med påskägg åt barnen. Henrik gick sedan in på toaletten och grät och det kändes inte bra. Hon tycker bara synd om Henrik just nu och att det är en otrolig tragedi, att det är synd om honom att det blev så här.

Men hon kan också bli arg för vad Henrik har ställt till med för både hennes och Nicoles barn, att han har förstört för så många som ska leva med det här.

På frågor från barnens särskilda företrädare har hon berättat följande. Barnen kom ner i trappan en kort tid och förstod vad som hände. Händelsen pågick inte så länge. Hon upplevde att Melissa var i chock när hon påstod att det inte kunde vara pappa som huggit mamma. Hon visste inte hur Theo hade det inne i bostaden och tjatade flera gånger på omgivningen om att gå in och hämta honom. Grannen Bengt tog en högaffel och skulle gå in i bostaden men en annan granne påstod att Theo redan fick hjälp, som för att lugna ner henne.

På frågor från advokaten Bodström har hon berättat att det inte var något hon reagerade särskilt på när Henrik erbjöd sig att hämta barnens väskor och att skjutsa barnen, utan att det kändes bra.

På frågor från försvararen har hon berättat följande. Det har inte tidigare förekommit misshandel eller liknande i deras relation. Hon tänkte att det inte handlade om kvinnovåld när hon läste tidningarna efter händelsen utan om psykisk ohälsa även om det utåt sett kunde se annorlunda ut. Hon har snarare varit orolig över att Henrik skulle ta sitt liv eftersom hon lämnade honom. Men hon gillade inte att han pratade illa om henne inför barnen. Det var flera personer i omgivningen som ville att hon skulle prata med honom om det. Men hon tänkte att han inte kunde bättre och därför har hon inte pratat illa om honom. Hon har fått rådet av sin psykolog att förmå Henrik att söka hjälp och hon uppskattade att Nicole hjälpte honom. Hon förstod att Henrik inte mådde bra men inte vidden av hans dåliga mående. Hon kände av det under påsken och när de skulle deklarerera försäljningen av villafastigheten. Henrik är inte en ond person men ibland blir det fel i hans hantering av barnen såsom t.ex. att inte ligga kvar tills Theo somnar. Henrik svarade henne att det var självklart att Theo måste må bra när hon ville diskutera Theos boende efter att han skrivit till henne och frågat om hon försöker ta barnen ifrån honom. Hon förstår att Nicole

inte tyckte att det var så kul att Henrik ville återgå till kärnfamiljen. Hon uppmanade då honom att ställa allt till rätta med Nicole men han var uppjagad vid tillfället och bad i stället henne att framför det till Nicole. Hon pratade med Henriks kompis Andreas som frågade henne om hon var beredd att byta veckor och att det inte var en konstant lösning för att få Henrik att må bättre. Hon upplevde Henrik som depressiv, att han ville ta sitt liv.

Uppspelning av barnförhöret med Theodor, med början på sidan 86

Först skrek mamma som om hon blev skrämmd, som om det var något stort djur, men sedan skrek hon hjälp och då blev han rädd. Han gick ner och kollade lite försiktigt och såg pappa låg över mamma med sina arbetskläder och sa ingenting och mamma skrek hjälp, ring hjälp, och det var det han gjorde. Hon fortsatte skrika efter hjälp eftersom hon inte visste att han ringde. Melissa och Joline gick ner för att hjälpa mamma och då blev han ännu mer rädd. Sedan blev det helt tyst i huset. Han trodde att de var döda och blev skiträdd. Han satt ganska länge och hade ringt polisen. Han tror att det var efter att tjejerna gick ner. Sedan tog det en minut och 28 sekunder, det är han säker på. Efter ett tag hörde han någon ropa Theo. Han frågade vem det var och öppnade och kollade. Det var ingen person där uppe. Sedan sa polisen i telefonen att han skulle fråga igen. Han gjorde då det och tror att de hörde det. Den personen ropade ”det är Peter, din granne”. Han visste inte om det var den personen som hoppade på mamma. Sedan kom polisen in och ville kolla där uppe. Han trodde att mamma var död men när han kom utomhus såg han två personer runt en person som var mamma. Grannen Peter bar in honom i hans hus. Där skulle de titta lite på TV för att inte tänka så mycket på vad som hänt. Han hade ett knep för att inte tänka så mycket på händelsen. Peter tog sedan med honom till den andra grannen i huset bredvid Peters hus. Där bor farmodern till en tjej, Ella, i hans klass och där var även Joline. Han blev då så glad att han grät. Sedan pratade de lite och han fick ett tacke över sig. Joline fick en morgonrock att ha på sig av en kompis. Han själv visste inte att de andra gick ut eftersom han satt på

toaletten och var jätterädd. Sedan fick de bananer av Peter och sedan fick de åka buss. Han själv hade inga strumpor på sig och Joline hade bara trosorna på sig. Sedan fick de åka med polisen. Mormor satt fram med polisen. Sedan gick de in till mormor och fick där lite mer kläder.

Det första han hörde när han var på övervåningen var att mamma ropade Theo. Sedan hörde han en till röst, Peters röst, men han visste inte att det var de. De ropade hans namn: ”Theo, var är du?” Han tyckte att det var konstigt att en okänd person kände till hans namn. Det var en killes röst och en tjejs röst. Han låste in sig på toaletten när tjejerna gick ut. Sedan fortsatte mamma skrika.

Uppspelning av barnförhöret med Melissa med början på sidan 69

Hon har kommit hit idag för att pappa knivhögg mamma. Hon vaknade på morgonen och hörde mamma säga ”hej Henke”. Sedan blev det tyst ett tag och så hörde hon bara skrik från mamma. Hon tittade ner för trappan och såg pappa och tror att han hade en kniv och gjorde så här (visar med händerna mot huvudet) när hon låg på golvet. De låste in sig och ringde polisen. Sedan gick hon ut från badrummet och gick ner och försökte få bort pappa men han föste bara bort henne med benet. Han gjorde inte illa henne. Sedan gick mamma ut till grannen och då sprang pappa till sin bil och åkte i väg. De gick sedan till grannen och fick frukost i form av mackor med lite gurka. Sedan kom mormor och Theo, som varit kvar på toaletten. Sedan gick de till mormor där de övernattade. Sedan kom Lovisa med kläder, jacka och skor till henne och Joline. Det hände igår på morgonen.

Det första som hände igår var att hon vaknade och hörde mamma öppna dörren och säga hej Henke och sedan blev det tyst en stund. Hon tror att de pratade. Sedan hörde hon skrik och trodde att det var en mus eller något sådant. När hon gick ner såg hon pappa hugga mamma. Då gick hon in på toaletten. Theo sprang och hämtade hennes telefon eftersom han inte hittade sin egen telefon. De hämtade sedan Joline och på toaletten ringde Theo 112. Hon gick sedan ut

från toaletten för att hjälpa mamma men pappa tog bara bort henne med benet. Sedan sprang även Joline ner och drog i pappas tröja. Pappa hade sina jobbkärl på sig och golvet var täckt av blod. Sedan sprang pappa ut till sin bil och mamma sprang till grannen. Hon hjälpte mamma och knackade på grannens dörr och skrek ”släpp in henne”.

Hon och syskonen var på övervåningen där de har sina sängar. Hon och Joline låg och sov och Theo låg på sängen och tittade på YouTube på TV. Hon hörde då mamma skrika. Hon trodde först att det var en spindel men det var det inte och inte heller någon mus. Mamma skrek också ”Henke, sluta”. Hon sprang ner och försökte putta bort pappa. Men han tog bara bort henne med benet. Hon minns inte hur hon gjorde när hon försökte putta bort pappa. Sedan kom Joline och försökte dra bort pappa genom att dra i hans tröja. Hon såg det själv. Hon hörde mamma skrika och såg pappa hugga (visar), att han slog med en kniv så här (visar). Hon hörde samtidigt stön från pappa. Mamma och pappa var direkt nedanför trappan. Mamma låg på golvet och pappa böjde sig liksom ner, hon kommer inte ihåg mer. Det är svårt att beskriva hur mamma låg på golvet (visar hur mamma låg med benet och ena armen). Hon kommer inte riktigt ihåg hur pappa stod. Mamma skrek när hon kom ner för trappan och pappa högg mamma med en kniv (visar huggande rörelser uppifrån och ner med armen). Pappa högg mamma överallt med kniven. Hon slet i pappa och försökte få bort honom från mamma. Mamma sa ”sluta Henke” och hon tror att Joline sa något som hon inte hörde. Joline grät samtidigt och även hon själv grät. Det kändes dåligt när det hände. Pappa tog bara bort henne med benet men inte hårt så att det gjorde ont. Pappa bara fortsatte hugga mamma. Under tiden ringde Theo till polisen och det hörde pappa. Hon sprang tillsammans med mamma till en granne. Mamma tog med sig en kudde från huset och la sig på marken vid grannens hus. Hon skrek att de skulle få komma in. Hon tror att pappa hörde att Theo ringde polisen från badrummet eftersom Theo pratade ganska högt. Hon hörde Theo berätta om adressen i samtalet och hon korrigerade honom angående gatunumret. Hon sprang in i badrummet när hon hade kollat ner i

trappan vad som hände. De gick då och hämtade Joline och Theo hämtade hennes mobiltelefon innan han gick in i badrummet igen och ringde 112. Hon hörde operatören fråga Theo var han bodde och då sa Theo fel nummer och hon rättade honom om det. Joline frågade om hon fick gå ut och titta och hon svarade nej men sedan sprang hon själv ut från badrummet ner för trappan för att få bort pappa från mamma och då sprang Joline efter henne och drog i pappas tröja för att få bort honom från mamma. Efteråt sprang pappa till bilen och mamma haltade ut till grannen. Hon tror att pappa sprang ut först ur huset. När grannarna öppnade dörren så frågade de vad som hade hänt. Hon berättade att mamma blivit knivhuggen av sin gamla man och när de frågade var så svarade hon överallt. Joline gick till sin kompis Lukas. Lukas mamma och yngre syster var hemma och lånade Joline en morgonrock. Hon såg när Joline gjorde det. De gick sedan in till en granne och fick mackor och gurka till frukost och fick titta på TV. Hon vet inte hur det slutade mer än vad hon berättat. Hon själv hjälpte mamma att komma till grannarna. Mamma bankade på grannens dörr men ingen öppnade. Mamma la sig då på marken. Hon sprang runt och skrek till grannarna att öppna. Grannarna frågade då vad som hade hänt och hon berättade att pappa hade knivhuggit mamma överallt. Mamma hade en grön tröja och med blod överallt. Hon tittade bakåt och såg att pappa sprang till sin bil borta vid förråden till husen. Pappa har en grå (Volkswagen) Amarok. Hon vet inte vem som lämnade huset först.

När polisen bar in Theo i huset bredvid så skickade hon till pappa ett hjärta i en emoji med sin mobiltelefon och då svarade pappa genom att skriva ”förlåt”. Polisen tog sedan hennes mobiltelefon. Det känns dåligt det som har hänt.

Hon vet inte hur hon vet att pappa hade en kniv. På frågan var pappa högg så har hon berättat att han högg överallt, bl.a. i huvudet (visar). Mamma skrek ”sluta” och ”hjälp”. När de kom ner skrek mamma ”spring i väg”, att de skulle springa till grannen. Det stämmer att hon såg att pappa träffade med huggen (nickar). Hon tittade mest på pappa och försökte få bort honom från mamma

och därför såg hon inte mer var han högg. Hon såg inte så mycket utan försökte bara få bort honom. Pappa hade en fleecetröja med svart färginslag och sina jobbarbyxor med fickor för verktyg. Pappa brukar ha hammare, jobbarkniv och skiftnyckel i sina jobbarbyxor som har benfickor där pappa har sin mobiltelefon och nycklar samt måttband. Jobbarkniven är vass med handtag i orange färg.

Det var när de hade gått till grannen som hon skickade en emoji till pappa. Pappa hade tidigare skickat ett hjärta i en emoji som hon inte hade sett och därför skickade hon nu också ett hjärta och då svarade han med att skriva "förlåt".

Uppspelning av barnförhör med Joline med början på sidan 53

Pappa hade sin jobbkniv och det var den han högg mamma med. Mamma försökte ta tag i kniven och fick då sår på fingrarna. Sedan sprang mamma till grannen. En av grannarna är en doktor. Pappa joggade till sin bil när han hörde att Theo ringde till polisen. Sedan kom ambulansen och polisen. Det började med att polisen kom. Det började med att pappa kom och plingade på och mamma öppnade och sa i trevlig ton "hej Henke". Sedan började mamma skrika och då vaknade hon. Theo trodde att mamma bråkade med Melissa. Det var därför han sprang tillbaka. Sedan förstod Theo att det var något allvarligt. Melissa hade sprungit in på toaletten och låst om sig. Theo bad Melissa att öppna och letade efter sin mobiltelefon under tiden och tog sedan Melissas mobiltelefon. Melissa släppte sedan in Theo och bad även henne att komma. Hon var så nyfiken på vad som hänt och såg att pappa hade sin jobbarkniv och högg mamma med och det var blod på mattan. Mamma sprang sedan till grannen. Pappa joggade efter till sin bil eftersom Theo hade ringt till polisen. Hon såg aldrig när pappa plingade på utan det har Theo och Melissa berättat om. Mamma och pappa var inne i huset och mamma låg ner och pappa låg så där och gjorde så där (visar huggande rörelse). Hon var då vid trappan.

Mamma bor i ett radhus. Pappa låg på mamma och gjorde huggande rörelser (visar) och mamma gjorde så där (visar fåktande rörelser med armarna) och försökte ta tag i kniven och gjorde då illa sina fingrar. Hon såg att pappa hade en kniv, det var pappas jobbkniv och den är jättevass. Hon hörde hur mamma lät (gnyr). Hon drog bort pappa (visar). Hon drog pappa på axeln men pappa puttade bort Melissa. Men hon kunde inte själv. Sedan sprang pappa mot sin bil och åkte i väg. Han tänkte packa sina grejer och åka i väg så att polisen inte skulle hitta honom. Pappa ville därför inte åka hem. Melissa följde med mamma ut men Theo var kvar i badrummet. Sedan sprang hon och plingade på hos Lukas.

Melissa satt ner och drog pappa i axeln medan hon själv stod upp. Pappa välte lite och sedan sprang han till bilen och mamma sprang till grannen. Mamma sprang ut före pappa och sedan sprang hon och Melissa efter mamma. Melissa hade bara linne och trosor och hon själv hade bara trosor. De hade inga skor på sig. När hon plingade på hos Lukas så fick hon låna en morgonrock som var tjock och skön. Theo var under tiden inlåst i badrummet där han var hela tiden till dess att de kom till en annan granne, Peter. Det var Peter som sedan gick in i huset och ropade på Theo. Theo låste in sig i badrummet eftersom han blev rädd för att dö han också. Det kändes som en dröm men inte en skön dröm eftersom hon älskar mamma även om mamma kan vara tjatig. Det kändes jätte-tråkigt eftersom hon trodde att de skulle dö. Hon trodde först att det var en mus eller råtta när mamma skrek. Men när mamma skrek högre tänkte hon att det där måste vara något farligt. Sedan förstod hon att det var pappa som attackerade mamma när Theo och Melissa berättade det för henne när de hade låst in sig i badrummet. Hon vaknade av att mamma skrek. Hon låg kvar i sängen och kröp sedan till kanten på sängen. Sedan såg hon att Theo gick omkring och sa ”blä, blä, blä”. Theo bankade sedan på dörren till badrummet där Melissa hade låst in sig. Melissa öppnade dörren och då tog Theo hennes mobil och sprang in i badrummet och sa ”kom Joline”. Sedan ville hon gå ut ur badrummet för att se vad som hände men Melissa sa ”nej, nej, nej” men gick

själv ut. Hon följde då efter Melissa. Hon såg sedan med egna ögon hur pappa attackerade mamma när hon låg ner. Han låg på henne och gjorde huggande rörelser med handen (visar) överallt utom på ryggen, och i ansiktet och halsen. Han gjorde det på magen och på benen och armarna. Mamma tog med sig en kudde och sprang från huset och knackade tre gånger men grannen öppnade inte dörren. Hon tog då kudden och la sig på marken. Sedan öppnade grannarna och då såg de. Pappa låg på mamma, framåtböjd över henne (visar), och bankade kniven i henne. Hon stannade till och såg då att pappa joggade till bilen och åkte i väg med den. Pappa sa ”ni är de enda jag har kvar” men hon vet inte om Melissa ljög när hon berättade det. Hon själv hörde bara skrik och att pappa sa ”ni är de enda jag har kvar” men hon vet inte om Melissa sa det till henne. Mamma hade sin jultröja på sig och den var helt blodig. Hon sa ”sluta” till pappa. Pappa skrev ”förlåt” till Melissa och en emoji. Hon såg på Melissas mobil när Melissa tryckte på den. Pappa var inte som han brukar vara i sitt humör. Han var lite mörkare än han brukar vara. Hon hörde pappa säga ”ni är de enda jag har kvar”.

Mamma sprang först ut och sedan pappa. Pappa reste sig upp för att springa till bilen och det var så mamma kunde springa från huset. Pappa hörde att Theo ringde till polisen.

Henrik Bergström: Det var inte hans mening att skada någon och han har svårt att förstå vad han har gjort. Han orkade efter sin hjärnhinneinflammation inte att vara social men har sakta men säkert blivit bättre. Han bytte sedan arbete till snickare och sedan dess har allt fungerat bättre för honom. De fick en vattenskada på villafastigheten och då bestämde de sig för att skilja sig. Han fick en lägenhet i stadsdelen Gryta och Josefine köpte ett radhus. Det har gått upp och ner med hans mående och det är klart att han varit ledsen ibland men han var glad och nyförälskad i Nicole, som skulle skilja sig och sälja sitt hus. Hon erbjöd honom att köpa in sig hennes fastighet med han fick inte lånelöfte. Han ville snabbt köpa eget hus för att kunna skjuta upp reavinstskatten. Han var

osäker på om han skulle orka med att vara sambo med alla barn som de båda hade. Han hade sagt upp sin lägenhet och det hade Nicole också gjort så det var oroliga tider om han skulle få banklån. Han låg vaken om nätterna med dödsångest och hjärtklappning. Det gick i skov. Han ville inte skilja sig från Josefine som grät varje gång de sågs. Hon skickade gamla bilder på honom och barnen och kärleksbrev. Han förstår nu att det var Josefines sätt att sörja över separationen. Han fortsatte att må sämre och sämre och gick hos psykologer och tog kontakt med allt han kom över såsom nätpsikolog och psykolog genom arbetsgivaren. Han fick lunginflammation flera gånger och fick därför genom arbetet kontakt med psykolog. Hjärtat slog hela nätterna så att det gjorde ont och han vaknade vid tvåtiden varje natt. Han trodde att det var något fel på kranskärlet. Sista månaden vaknade han varje dag kl. 00.30 med hjärtklappning. Han var övertygad om att det var hjärtfel varje gång men han undersöktes och skickades hem med diagnosen ångest och rekommendation att ta antidepressiv medicin. Han blev inte sjukskriven utan rekommenderades att fortsätta arbeta, att det var det bästa för honom. En natt hallucinerade han om att det började brinna i huset och att han såg tigrar. Läkaren uppgav att det var hallucinationer på grund av ångesten. Han sov en timme per natt sista månaden och kvällen innan händelsen på vägen hem från arbetet såg han syner om att hans handleder var uppskurna och att det rann blod. Han skrev om det på 1177 och blev rekommenderad att söka till psykiatri och blev inbokad till läkare igen. Josefine kontaktade också honom om Theo, att Theo presterade dåligt i skolan och om att han skulle bo mer hos henne. Han såg att Josefine hade varit i kontakt med Nicole i den frågan. Han trodde att de ”paktade” mot honom även om det inte stämmer i verkligheten.

Han minns att Nicole var i stallet och att hon kom hem till honom för att stötta honom. Nästa minne är att han såg sig själv stå med en kniv och att han såg en tiger liggandes i soffan och att han högg tre snabba hugg och därefter tre snabba hugg i marken och då såg han att det var Nicole. Hon tog sig för halsen och skrek ”aj” och sa ”Henke, jag älskar dig och barnen mest av allt. Hämta en

tröja och ring 112, jag dör”. Han hämtade en tröja och tryckte mot henne och det blev tyst och sprutade blod. Han tror att han träffade halspulsådern, det var inte meningen. Han såg inte att det var hon. När han väl såg det hade de paranoida tankarna tagit över henne, att han måste stoppa Josefine att ta barnen från honom. Han åkte därför hem till Josefine och när hon trodde att han skulle krama henne så knivhögg han henne. Det är något allvarligt fel på hans hjärna och han såg fel. Det var inte meningen. Han var inte sig själv. Han trodde de var fiender. Han förstår att det inte finns ord som kan gottgöra det. De var snälla mot honom båda två. Han har i efterhand förstått att allt i hans huvud var en psykos. Han minns att han kände sig skakig och stressad och inte lugn som Josefine uppfattade honom. Han minns att han var stel och att alla muskler var spända. När han kom hem såg han Nicole liggandes med allt blod. Han blev då arg på sig själv och ville straffa sig själv på värsta sätt. Han tog en slägga och en kniv och började klippa sig själv. När han hörde polisen komma hoppade han ut ur fönstret. Polisen sa stanna och riktade pistolen mot honom. Han ville då bli skjuten men blev inte det. Han sprang sedan till skogs och började skära sig själv i handlederna och fotleden och sedan blev det bara svart.

På frågor från åklagaren har han berättat följande. Det var lång väntetid hos psykolog så han gick in på Min Doktor men fick där endast en PDF-fil med instruktioner, ingen annan hjälp. Han tog då kontakt med arbetsgivaren och bad om att få hjälp med en psykologkontakt. Han gick även till sin allmänläkare, det var i oktober förra året. Det började när banken sa nej till hans huslån och när både han och Nicole hade sagt upp sina lägenheter. Han fick ångestdämpande medicin, Antrax, utskrivet vid det tillfället. Han sökte aldrig hjälp på psykakuten vilket Nicole försökte förmå honom till. Sista månaden sov han bara en timme till kl. 00.30. Han fick sedan blodtryckssänkande medicin och sov den första natten skapligt men bara den natten.

Relationen med Nicole har varit upp och ner eftersom han drog sig undan när han mådde dåligt. Hon blev sur på att han gjorde det och på slutet var det

tvärtom så att han sökte hjälp hos henne men att hon då drog sig undan. Han och Nicole träffades nästan varje dag under förhållandet. De bodde bara hos honom. Det var ganska ansträngt med barnen i början. För barnens skulle ville han ha separata barnveckor. Både han och Nicole hade varsin grabb med ADHD och totalt sex barn skulle enligt hans uppfattning bli för jobbigt. Men de bodde tillsammans när de inte hade barnveckor. Det stämmer att Nicole bodde hos honom med sina söner när han inte hade barnen. Han ville att de skulle bo isär när de hade barnen men Nicole ville ha allt eller inget. Han hade önskat att de hade samma uppfattning. Han ville i så fall ha hennes barn ena veckan och sina barn den andra veckan. Vid ett tillfälle kände han sig pressad av Nicole. Hon ville inte ha förskjutna veckor eftersom hon även hade en häst att ta hand om. Det fanns också en längtan hos honom efter kärnfamiljen, han ville ju inte skiljas från Josefine. När Josefine skickade bilderna till honom ville han få det bekräftat att det var det här hon ville. Han tyckte att hans och Josefines relation var bra förutom när han trodde att Josefine ville ta barnen ifrån honom. När han berättade om sin önskan för Nicole blev hon sur och ledsen. Det är inte så konstigt att hon blev det men han ville vara ärlig mot henne. Det stämmer att det var hemma hos Josefine vid deklARATIONEN efter försäljningen av fastigheten som han vill få bekräftat om hon också saknade kärnfamiljen.

På kvällen den 8 maj pratade Nicole om att hon skulle upp i rätten med den ena före detta sambon och om sina ekonomiska problem med den andra före detta sambon. Han berättade om Theo och vad Josefine hade sagt och Nicole sa då att han måste kämpa för sina barn vilket kan ha påverkat honom. Det stämmer att han och Nicole hade en frekvent konversation via textmeddelanden. Det stämmer att Nicole har bott hos honom varje natt efter deklARATIONEN vad han minns. Han minns ingen konversation den 8 maj om att Nicole inte skulle komma hem till honom. De brukade sova i samma säng men den aktuella dagen ville hon sova i soffan eftersom hon tyckte att han luktade illa. Han luktade ammoniak efter att ha gått ner mycket i vikt. Nicole bad honom att

ställa sofforna mittemot varandra för att kunna sova i varsin soffa. Det stämmer att Nicole sov i soffan närmast fönstren. Hon är alltid i stallet på barnfria veckor och därefter äter de mat och tittar på en film innan de går och lägger sig. Han minns att han drömde att han var i ett vitt rum och såg vita tigrar i det rummet och behövde försvara sig med kniv. Han sa till läkaren att han behövde medicin mot hallucinationerna men läkaren påstod att det var sömnbristen som var orsaken. Anledningen till att han inte förrän i det fjärde polisförhört berättat om att han hade uppfattat Nicole som en tiger beror på att minnena inte hade kommit fram tidigare.

Det stämmer att han högg tre gånger mot Nicole och tre gånger i golvet. Han förstod att det var Nicole när hon började prata. Det var hon som bad honom att hämta en tröja. Det är tröjan som täcker hennes ansikte på en av bilderna i utredningen. Han hämtade tröjan i hallen. Han vet inte vad klockan var. Han brukar åka till arbetet kl. 06.30 och Nicole brukar åka 07.30 och sover oftast när han åker. Han har nyligen fått tillbaka ett minne av att han var inne i Nicoles mobiltelefon för att hitta bevis för att hon och Josefine försökte konspirera mot honom. Det kan vara kl. 06.19 utifrån vad som framkommit i utredningen. Nicole ville att de skulle lämna ut sina lösenord till telefonerna till varandra för att kunna kontrollera den andres meddelanden. Det måste ha varit efter knivhuggen som han kontrollerade Nicoles telefon. Han minns inte själva sjukanmälan men det var så han brukade sjukanmäla sig.

Han uppfattade att Nicole dog efter några sekunder och inte minuter som anges i den medicinska utredningen. Han minns att hon blev tyst och att han var arg eftersom han i sitt sjuka tillstånd trodde att det var Josefines fel och det var därför han åkte till Josefine. Det var han som ringde 112 men minns inte i vilken ordning han gjorde det, om det var före eller efter han kontrollerat Nicoles telefon. Han tror att Nicole hade blivit tyst när han ringde 112. Det sista hon sa var ”jag dör”. Han hade kniven i byxfickan vid tillfället. Han har den annars i byrålådan i hallen. Han hade inte några arbetsbyxor på sig vid

tillfället utan gymnastik-byxor. Han vet inte när, var eller hur han hämtade kniven. Han stod och tittande mot soffan och såg en vit tiger och hade då kniven i sin hand. Han hörde en röst inifrån huvudet om att det är Josefine som har konspirerat mot honom och det var därför han tog bilen till Josefine för att stoppa henne. Han åker den sträckan varje dag fram och tillbaka till arbetet. Han måste ha haft kniven i byxfickan. Han såg ingen tiger hemma hos Josefine. Det såg han bara någon sekund hemma hos sig själv. Det var dagen innan på vägen hem från arbetet som han dessförinnan såg en tiger i syner.

Han vet inte var barnen befann sig när han attackerade Josefine. Han såg sin hand med kniven och massa blod och plötsligt kände han någon dra i hans tröja och ropa ”sluta pappa”. Han minns att han funderade på varför han gjorde som han gjorde och reste sig upp. Josefine reste sig då upp och lämnade bostaden och han sprang efter. Han tror att det var barnen som väckte upp honom från sin förvirring. Han har inget minne av att Josefine sa ”var tyst”, han minns bara barnens röst och åtgärder. Han tror att barnen på något vis väckte upp honom. Han har inget minne av att ha sagt ”ni är allt jag har” men det förvånar inte honom om han gjorde det. Han har inget minne av att han stönat när han tog i. Han har aldrig hört den rösten någon annan gång. Det var efter att han dödat Nicole. Sista gången han hörde rösten var innan han skulle straffa sig själv. Rösten sa honom att straffa honom på värsta sätt. Han satt och klippte sig därnere och började skära sig själv i handlederna och ville att det skulle göra ont men det gjorde inte ont och det kom inget blod. Han ville dö innan polisen kom fram. Han kände heller ingen smärta när Josefine tog tag i hans punkulor som hon berättat om. Psykologerna säger att man inte känner någon smärta när man får adrenalinpåslag.

Han har för sig att kniven var böjd och skadad och att han kastade båda delarna på golvet i hallen hemma hos Josefine. Han måste ha fått med sig knivbladet men vet inte var han har gjort av det. Hans minne är att han satt grensle över Josefine och reste sig upp och att Josefine kom loss och sprang och halkade vid

buskarna och då ville han bara hem eftersom han inte förstod varför han gjorde som han gjorde. Han minns inte färden tillbaka hem. Han har minnesbilder av Nicole när hon låg på golvet och han var ledsen och arg och hörde en röst som sa att han måste straffa sig själv och att han måste dö. Han har inget minne av att han öppnade altandörren och vet inte varför han gjorde det. Han minns inte mer än vad han berättat om att han klippte sig i underlivet och vad han i övrigt berättat om våldet mot sig själv.

På ytterligare frågor från åklagaren har han berättat följande. Han undrade väl om Josefine var nöjd med situationen som den var när han frågade om hon saknade kärnfamiljen. Han frågade aldrig rakt ut om att försöka ta upp förhållandet igen. Han minns inte om det var naturligt att Nicole skulle komma hem till honom den 8 maj. Vissa gånger har förhållandet varit snudd på att ha varit slut. Han gick ju och väntade på att Nicole skulle göra slut, han berättade det för sin läkare och andra personer och gick och ältade det hela tiden. Han var otroligt negativ. Han har förstått med sin diagnos att han har perioder då han är oerhört negativ. Så förhållandet har varit ansträngt och det påverkade hans mående negativt. Han minns inte varför han och Nicole inte hade någon meddelandekonversation under några dagar innan händelsen. Relationen var bättre när de träffades än vad som framgår i deras meddelanden. Nicole tyckte inte att han sökte adekvat hjälp och att han annars skulle hamna på psyk. Det stämmer att mycket av Nicoles sorg berodde på vad han kände för och saknade hos Josefine. Det påverkade honom men var inte avgörande för det som hände. De hade ingen diskussion om deras relation på kvällen den 8 maj utan då pushade Nicole honom när han målat upp en negativ bild om barnens situation. Nicole var så pass osjälvisk att hon hjälpte honom fast hon själv hade problem. Han själv var inte kapabel att hjälpa Nicole med hennes bekymmer. Nicole kunde vara sur i sina meddelanden men efter att ha varit stallet brukade hon vara glad.

På frågor från advokaten Bodström har han berättat följande. Han ville att polisen skulle skjuta honom för att få dö och han ville att det skulle göra ont det han gjorde på toaletten. Han har inte tidigare uttalat någon önskan om att dö. Hans meddelande till sin pappa på sidan 216 i förundersökningsprotokollet om att han ville dö stämmer. Det beror på att han inte kunde sova och hade hjärtklappning. Han stod inte ut med sömnbristen och det var av den anledningen han uttryckte till pappa att han ville dö. Det stämmer att Nicole och Josefine var kvinnorna i hans liv och att han älskade Nicole. Det var nära att förhållandet med Nicole tog slut men det var bara en paus i förhållandet vid den tiden när frågan kom upp. Han hade kristankar hela tiden. Han var rädd för att Josefine skulle sätta dit honom hos socialförvaltningen om att han var en dålig vårdnadshavare. Han minns inte att han berättat att han inte vill bli inspärrad på livstid. Hans uppgifter i polisförhör på sidorna 167 och 173 i förundersökningsprotokollet om den saken stämmer säkert. Han hade inte minnesbilder över att han hade sett en tiger vid det förhörstillfället. Han var då fortfarande i en psykos. Han hade andra syner på sjukhuset, bl.a. om siffor i luften och insekter på golvet. Han såg först en tiger i soffan. Han har inget minne av att han hämtade kniven då utan kan redan ha haft den på sig. Han såg att det var Nicole han knivhuggit när hon började prata med honom. Det gjorde honom förvirrad. Hon skrek aj och höll sig för halsen. Hon sa ”Henke, jag älskar dig och barnen mest av allt, ring 112” och höll sig för halsen. Hon bad också honom att hämta en tröja vilket han gjorde. Han var då på det klara med att det var Nicole som låg på golvet. Hon dog och han ringde inte upp 112 igen. Han gjorde inte det eftersom han hörde en röst om att Nicole och Josefine hade konspirerat mot honom. Han tänkte att det var därför han hade mått så dåligt. Det var därför han sedan åkte till Josefine. Han tycker inte att det är rätt att döda en person bara för att den personen har konspirerat mot honom. Han borde ha ringt ambulans men han var psykotisk vid den tiden. Han trodde då att Josefine hade förgiftat honom och att hon skulle ta barnen från honom. Han tänkte inte logiskt just då. Han vet att det var Josefine han senare högg. Syftet

var att döda även henne. Men det hände något hos Josefine och han tror att det var barnen som fick honom att ändra sig.

På frågor från advokaten Löwenhielm har han berättat följande. Han har för sig att han frågade Josefine om att hämta barnens fotbollssaker. Han var spänd i musklerna vid tillfället. Han minns inte om han erbjöd sig att skjutsa barnen till skolan. Josefine uppfattade nog inte hur han mådde men han var inte sig själv. Det stämmer som Josefine berättat men han har ingen egen minnesbild från inledningen av våldet utan vad han minns är att han satt över Josefine och högg henne i halsen med kniven. Han har den bilden på näthinnan dygnet runt, han ser Josefines hals. Hans uppgifter i polisförhören på sidan 222 i förundersökningsprotokollet avseende mordet om att han var målmedveten och siktade mot halsen när han högg Josefine stämmer. Han minns fem knivhugg men har fått klart för sig att det var 35 hugg. Han vill minnas att han satt gränsle över Josefine och att han höll kniven i ena handen och Josefines hand med den andra handen och i övrigt var det svart runtomkring honom. Han minns att Josefine skrek och han fattar inte att han har gjort det här mot henne. Han minns att hon försökte slita sig loss och att hon ropade på barnen och att han hörde barnen och blev förvirrad och plötsligt fattade vad han höll på med. Han reste sig då upp och ville bara åka hem och då sprang Josefine från platsen. Hans uppgifter i polisförhör att Josefine skrek och höll sig för halsen stämmer säkert. Det stämmer nog att Josefine försökte ta kniven från honom men han minns bara att han själv högg med kniven och att han kände att hon försökte ta tag i hans punkulor men att han inte kände någon smärta. Han minns också att någon drog i honom och skrek sluta. Hans avsikt var att döda Josefine men hans döttrar väckte upp honom. Han tror inte att Josefine hade överlevt om det inte varit för barnen. Han tänkte att han skulle hämta barnen, att de var i konspiration med sin mor och att han därför skulle stoppa dem genom att hämta barnen. Han avbröt det han hade tänkt göra och åkte hem i stället. När han kom hem såg han vad han hade gjort mot Nicole och då blev han arg och ville döda sig själv för vad han hade gjort, vilket är oförlåtligt. Det han gjorde

mot Josefine var överkligt för honom. Han hade fortfarande hallucinationer på sjukhuset och såg massa siffror framför ögonen och insekter på golvet.

På frågor från advokaten Axelsson har han berättat att han tror att han även hörde Joline och inte bara Melissa som han tidigare berättat och att de båda drog i honom. Josefine kom loss när han reste sig upp och sprang till höger och snubblade vid häcken. Han själv sprang åt andra hållet och efter kom barnen. För honom tog händelsen bara några sekunder. Han hörde aldrig Theo utan bara tjejerna och är övertygad om att det var tjejerna som fick honom att komma till sans. Någonting fick ju honom att sluta. Han vet inte hur det fungerar med psykosen men det går väl ut och in men vissa bitar såsom när han skickade SMS till barnen var han väl klar över.

På frågor från advokaten Odeling har han berättat följande. Han hade inga minnesbilder vid de första polisförhören som förklaring till att han inte omgående berättade om att han sett en tiger när han dödade Nicole. Det finns väl en risk för att han haft psykosor både före och efter händelserna. Han har berättat om sin första hallucination för husläkaren men hon trodde att det bara var medicinen han fick. Hans nuvarande psykiatriker tror att det är sömnbristen som orsakade hallucinationen och inte medicinen. Husläkaren hade nyligen satt in ny medicin och lämnade upplysningar om att han kommer att må sämre de första veckorna efter första intaget. Det var i samband med det som han såg syner om att han hade skurit sig i handlederna som han berättat om. Han konsulterade 1177 och fick rådet att kontakta psykiatrin men han gjorde inte det eftersom husläkaren berättade att han kommer att må dåligt några veckor med sin nya medicin. Han fick Sertralin utskrivet och tog det på morgonen. Det är antidepressiv medicin och är uppiggande. Han har fått reda på att han led av schizoaffektivt syndrom och får värre hallucinationer och fick fel medicin av sin husläkare. Han tog också Oxsascand för sömnen, den dos som han är ordinerad. Han mådde som sämst vid det tillfället. Angående bilden på sidan 10 i förundersökningsprotokollet så kan det vara Sertralin för den ser likadan

ut. Han har varit mån om att ta rätt dos så han har inte överdoserar medicinen. Han kan inte kommentera huruvida han agerade med insikt i vissa moment såsom att han sjukskrev sig och kontrollerade Nicoles mobiltelefon, att han tog med sig kniven till Josefine och åkte både dit och hem igen samt att han flydde från polisen. Han behandlades först för depression men nu behandlas han för schizofreni och mår bättre av den medicinen. Han tycker att rättspsykiatrisk vård som han får nu är den lämpligaste påföljden för honom. Han förstår nu att det är svårt att leva med honom när han är ömsom manisk, ömsom deprimerad. Psykoserna får han dock bara när han är under extrem press. Det är första gången han varit våldsam. Diagnosen han fått förklarar både varför det har gått bra och dåligt på arbetet och varför han varit så svår att leva med. Om han inte får rätt medicin och sömn finns risk för att det kan upprepas.

På frågor från försvararen har han berättat följande. Han bad att inte få en viss sömnmedicin eftersom han fick en hallucination när han tog den medicinen men läkaren tror att det är sömnbristen som orsakade hallucinationer. Han såg vid det tillfället att det brann på golvet och att det kom tigrar som han behövde försvara sig mot. Han berättade det för hans husläkare en eller två veckor innan de nu aktuella händelserna. Det stack i hela kroppen och han skakade i fingrarna och på jobbet fungerade ingenting. Blodtrycket var högt och när han skulle skära gipsskovor så skar han sig i handen och när han skulle borra så borrarade han sig i handen. Han glömde också bort adresser så hans lärling fick köra bilen när de var ute på jobb. Det var en stickande sugande känsla i hela kroppen. Hjärtat slog så att det gjorde ont och han sökte läkarvård flera gånger för att bli utredd. Han var även på en hjärnröntgenundersökning. Han förstod inte själv vad anledningen till hans psykiska mående var. Han fick rådet av Nicole att han måste söka hjälp hos psykiatrin men han tänkte att han redan hade hjälp av psykologer. Hans psykiatriker i dag säger att han gjorde rätt eftersom det är till husläkaren man ska vända sig till och de som ska remittera patienten till psykiatrin. Psykiatrikern säger också att den som har en psykos inte själv är medveten om den. Han tycker inte att han och Nicole hade någon

konflikt utan hon stod på hans sida och var så snäll. Det stämmer att han svarade Nicole att han älskar henne fast hon var sur på honom. Han har inte känt något hat mot Nicole och Josefine och är så arg på sig själv för att ha skadat två oskyldiga personer. Vem som helst som vaknade upp med honom den morgonen hade dött, det är så han tänker. Det gör så ont i honom. Han var också irriterad över katterna som sprang omkring på nätterna. Det kanske var katterna som fick honom att tänka på tigrarna. Det känns som en mardröm som han nu har vaknat upp i.

Han hade inte så mycket minnen i början. Han visste heller inte vad som hade hänt när han vaknade upp på sjukhuset efter att ha varit nedsövd i flera dagar. Han kunde heller inte prata eftersom han hade skurit av sig halsen som förklaring till att han i polisförhören bara skakade på huvudet. Han minns inte om han då berättat något om kvällen. Allteftersom tiden gått har han fått tillbaka minnet. Han visste inte att det var Nicole som han knivhögg men han visste att det var Josefine som han därefter åkte till och knivhögg. När han kom tillbaka och såg Nicole så la han sig och höll om henne. Han kände att hon började bli kall och hörde en röst som sa att han måste straffa sig själv. Han slog med släggan mot kniven som han höll på penis. Sedan tog han saxen och började klippa av den. Han la dessförinnan upp pungen och snoppen på kanten till toalettstolen. Han minns inte polisingripandet. Han hade skurit sig i halsen innan det blev svart. Han kommer inte ihåg färden hem. Han har aldrig gjort något självmordsförsök även om han nämnt sådant tidigare. Det var olidligt att inte få sova och något som plågade honom hela tiden.

På kompletterande frågor från åklagaren om hallucinationen dagen innan vid bilkörningen så har han inte berättat om det för Nicole. Han har dock berättat för henne om sina syner om branden och tigrarna i huset.

Kerstin Förnégård: De bor i en radhuslänga och bostäderna ligger vägg i vägg. Det är bara några meter mellan deras ytterdörr och Josefines ytterdörr. Husen

ligger bredvid varandra. Det var några minuter för kl. 07.00 när de drack te som de hörde någon banka på ytterdörren och rycka i dörrhandtaget. Sambon tittade ut genom tvättstugefönstret och såg att det var Josefine. Hon sprang då ut och såg Josefine ligga på höger sida om entrédörren på deras markplattor med mycket blod i huvudet. Hon trodde att Josefine hade ramlat och slagit sig. Josefines dotter Melissa stod intill och skrek ”mamma, mamma”. Hon såg då flera knivstick i halsen på Josefine, som sa att ”han har Theo, du måste gå in och ta Theo”. Hon själv skrek till Melissa att omedelbart gå in i deras hus. Hon upplevde en enorm fara där och då. Hon skrek till sin sambo att omedelbart ringa 112 och tillkalla polis och ambulans. Hon kunde inte sitta ensam och Josefine hade ingen pågående artärblödning så hon sprang till de andra grannarna och påkallade hjälp. Hon tog några trasor och började trycka på de värsta skadorna. Hon frågade Josefine om det var hennes före detta man som gjort detta och Josefine svarade ja. Hon kände inte till namnet och behövde veta det. Josefine svarade att han heter Henrik Bergström. Grannen Soile kom och hjälpte henne med Josefine. Hon såg Soiles man gå mot Josefines hus och ropa efter Theo. Hon undrade också vem som skulle ta hand om barnen. Soile hämtade filtar som de la på Josefine som frös. Innan polisen kom så kom grannen Görel ut. Josefines dotter Joline hade i sin tur sprungit till en annan granne och påkallat hjälp. Görel kom fram och frågade om hon hade kontroll över situationen och tog sig sedan med sig Melissa och Joline till sig. Hon hörde sedan polisen kom springande mot platsen. Hon informerade polisen om att det fanns ett barn i huset. Hon såg bakom sig sedan att grannen Bengt bar ut Theo och in till sig. Hon bad polismannen att han skulle klippa upp Josefines tröja för att kunna undersöka hennes bröstorg. Poliserna var stressade över att inte hitta alla barnen och hon själv hade vid tillfället inte full koll på vart de tagit vägen.

På kompletterande frågor från åklagaren har hon berättat att hon är gift med Håkan Knutsson. Hon såg tidigare på morgonen Josefine gå ut mot vägen. Det var inget som väckte hennes uppmärksamhet. Hon har arbetat som sjuk-

sköterska i 35 år och kunde därför göra bedömningen av att det inte var någon artärblödning. Hon har sett Henrik många gånger. Henrik var ofta och hälsade på hos Josefine. Han brukade alltid parkera sin bil framför Josefines hus i stället för vid parkeringsplatserna, vilket irriterade henne och övriga grannar. Hon såg aldrig Henrik eller hans bil den aktuella dagen. Det är helt exceptionellt att utsätta en människa för alla dessa stick. Det kan liknas vid tortyr.

På frågor från advokaten Löwenhielm har hon berättat att hon uppfattade knackningarna på dörren som hysteriska. Det var skador överallt, på kinden och otaliga stick i nacken och baksidan av huvudet och under hakan var det jättemånga stick. Hon trodde att det var perforerat inne i munhålan på Josefine. Det var stickskador precis överallt på henne. Josefine var väldigt lugn och stilla och sa inget mer än det hon berättat angående sonen Theo men hon frågade också efter en väninna. I övrigt svarade Josefine bara på tilltal. Hon själv var rädd för att Josefine skulle gå in i medvetlöshet och därför ville hon ha svar på vem gärningsmannen är. Hon var inte rädd för att Josefine skulle dö av blodförlust. Det stämmer att det kom rosafärgat skum ur munnen på Josefine. Hon har aldrig pratat med Josefines före detta man men hon har alltid känt att han inte ska vara på den platsen. Han ger alltid ett stressat intryck och verkar upptagen med sina egna behov och har aldrig funderat på om han står i vägen med sin bil. Hon uppfattar att han saknar ödmjukhet. Hon upplevde att Josefine kände skräck när hon frågade efter Theo. Melissa stod bredvid Josefine och hoppade och skrek ”mamma, mamma”. Hon blev jättechockad av händelsen sedan hon fick syn på skadorna efter knivstick på Josefine eftersom hon först trodde att Josefine hade ramlat omkull.

Håkan Knutsson: Han bor i radhuset intill Josefines radhus i samma radhuslänga. Han satt tillsammans med Kerstin i vardagsrummet och drack te och planerade dagen. Han hade tagit ledigt och när de pratade hörde de att dörrhandtaget trycktes ner kraftigt. Han tittade ut genom tvättstugefönstret och

såg Josefine liggande på marken. Han såg på hennes skador att hon hade blivit knivstukken. Kerstin tog hand om Josefine och han själv ringde 112 för att tillkalla polis och ambulans innan han återvände till Kerstin och Josefine där även dennas mellanbarn Melissa befann sig. Han tog sedan med sig Melissa in i huset medan han fortfarande pratade med operatören. Då hade även grannen Soile anlänt och tog hand om Josefine. Han minns inte att han pratade med Josefine. Melissa sa att ”pappa brukar inte göra så här”. Melissa berättade vad hennes pappa heter och han vidareförmedlade uppgiften till operatören på 112. Han har tidigare sett när Henrik lämnat barnen hos Josefine. Det var relativt ofta och minst en gång i veckan. Han såg inte Henrik den aktuella dagen. Henrik kör alltid fram bilen till gångbanan längs entrén till Josefines bostad men inte denna gång. Han känner till att Henrik har en Volkswagen Amarok. Han hade inte heller sett Josefine tidigare på morgonen.

Görel Malmeström: Hon bor ett hus ifrån Josefines hus och i samma radhuslänga. Hon hörde att det var oljud vid 07-tiden och upprörda stämmor. Hon tittade ut genom fönstret från övervåningen och såg människor till höger. Hon uppfattade att någon hade råkat ut för en medicinsk sjukdom och gick därför ut för att hjälpa till. Hon såg då att grannen Kerstin tog hand om Josefine och hade koll på läget. Josefine ropade ”han har Theo, han har Theo”. Hon gick då över till Josefines dörr och ropade på Theo. Det var massa blod i hallen och en byrå stod snett. Även grannen Bengt följde med henne. De hörde sedan Theo svara. De berättade det för polisen som kom till platsen. Samtidigt kom en granne från andra sidan med lilla flickan och bad henne ta henne eftersom hon själv skulle till arbetet. Hon tog då med sig båda tjejerna hem till sig och när de kom in funderade äldsta flickan på hur pappa kunde göra så med mamma och berättade att han hade knivhuggit henne och visade huggande rörelse med den ena armen. Även den lilla flickan visade huggande rörelser med armen. Josefine befann sig utanför Kerstins och Håkans hus. Hon såg Henrik gå förbi mot sin bil som stod märkligt parkerad ”halvt in”. Egentligen borde hon ha förstått att han inte var kvar i bostaden när hon ropade efter Theo.

Hon såg Henrik rakt utanför hennes eget hus. Man passerar hennes hus från parkeringen till Josefines hus. Bilen stod parkerad där man kan köra in till radhusen. Bilen stod till hälften på trottoaren. Han brukar annars parkera sin bil utanför Josefines hus. Bilen stod nu tre hus längre bort. Han gick som vanligt, i normal takt, förbi hennes hus i riktning mot bilen och hon reagerade därför inte på att han befann sig på platsen. Theo sa ”ni lever, ni lever” när han träffade sina syskon. Flickorna var oroliga för mamma och undrade vad som hände och de var även oroliga för pappa som de visste inte mår bra och som inte hade sovit på länge.

På frågor från advokaten Löwenhielm har hon berättat att det såg blodigt ut vid Josefine och inte bra ut men hon litade på Kerstin som är sjuksköterska. Theo var verkligen upprörd när han kom till sina systrar och alla tre barnen grät då. Det stämmer att Theo var skakad och satt och tryckte vid henne.

Bengt Långbacka: Han bor till höger om Josefine i samma radhuslänga och är närmaste granne. Han låg och sov när det knackade hårt på dörren. Hans fru var vaken och väckte honom sedan grannen hade knackat på och berättade att det hade hänt Håkan något. Han klädde på sig och sprang ner till platsen. Han såg då att det låg en person på Kerstins och Håkans tomt och att det var Josefine som låg där på en kudde och var väldigt blodig. Det såg väldigt hemskt ut. Han bad hustrun att stanna kvar på platsen. Han fick veta att pojken var kvar i lägenheten. Han tog med sig en grep och gick in i Josefines bostad och såg blod och en väldig röra. Görel ropade på pojken och de fick kontakt med honom på övervåningen men det var inget bråk eller annat liv därinne. Han gick inte upp på övervåningen för att inte röra något. De pratade med pojken som var inlåst på toaletten på övervåningen. Sedan kom en polis in och bad honom att lämna huset för att han skulle söka av bostaden. Han erbjöd sig att ta hand om pojken vilket han gjorde. Pojken var väldigt lugn och hade själv ringt 112. Han satt kanske tio minuter med pojken. Han frågade pojken om anhöriga och pojken kom på att mormor bor i närheten. Han ringde upp henne

och hon kom direkt till platsen. Han blev orolig över hur det var med pojkens syskon. Pojken var hos honom i en halvtimme. Han frågade polisen om de inte kunde gå över till Görel som hade hand om de andra barnen. Pojken var upprörd och ledsen men grät inte hela tiden. Det gick att resonera med honom och han lugnade ner honom och sa att det kommer att gå bra och mamma kommer att klara sig.

Erik Gisslén: De fick uppdraget och uppgiften om att det var ett barn som ringt och berättat att pappa stryker mamma och att det var en kniv med i händelsen. De fick också veta efter hand att gärningsmannen hade lämnat platsen. Han såg en skadad kvinna på platsen och han själv skulle söka igenom bostaden. Han såg en granne stå i hallen och ropade efter ett barn. Han gick in och såg blod på golvet och att det var tillrört. Han gick upp för trappan och såg då sonen Theo som fortfarande pratade med 112 i badrummet. Han sökte igenom övervåningen och frågade sedan Theo om han var skadad. Han lyfte upp Theo och var på väg ner med honom när han fick då se blodet och ropade efter sin mamma och grät. Han gick till en granne med Theo som kunde stanna kvar där. Sedan kom ambulansen och flera kollegor. Han fick sedan kännedom om var Theos syskon befann sig och han tog då med sig Theo dit. Alla tre barnen var ledsna och kramades. De stannade kvar hos den grannen till dess deras mormor kom och hämtade dem. På kompletterande frågor har han berättat att han ropade polis när han gick in i huset där Theo befann sig.

Emma Lundholm: När PIC Fredrik Hansson går på första LUM mötet 11:00 så tog jag över ledningen av ärendet. Jag hade då innan varit hans ledningsstöd från ca 08:45 när Fredrik kom in på polisstationen och ledningen utgick därifrån. Så jag hade hunnit få en bra lägesbild och kunde därför överta ledningen. FU ledningen hade då redan överlämnats till JB Maja Fryksell så mitt arbete var att leda patrullerna ute på plats och i jakten efter gärningsmannen.

Nationella insatsstyrkan hade då anlänt till brottsplatsen ute i Skultuna och de fick initiala order om att gå igenom närliggande fastigheter till Lingonstigen 4 jml. PL 21§ för att se till att gärningsmannen inte tagit sig in någon annan bostad och skadat ytterligare människor. Men innan NI hann påbörja det så ropade en polis från Yankee upp sig och meddelade att de hade visuell på gärningsmannen och att han hade kniv och inte ville lyssna på poliserna. Min order till dem på plats var då att ha ett så defensivt förhållningssätt som möjligt och om möjligt isolera och gripa honom.

Ganska snabbt efter fick vi höra att gärningsmannen var säkrad och svårt skadad så ambulans tillkallades. Ambulansen utgick från ambulansstationen vid sjukhuset, så poliserna som vårdade gärningsmannen bedömde att han var så pass svårt skadad att de inte kunde vänta på ambulansen så han lastades i polishelikoptern och kördes med helikopter till sjukhuset i Västerås. Efter att gärningsmannen lastats och flugits till sjukhuset så spärrades området av där gärningsmannen anträffades och det var strax bakom Odonstigen 2.

Patrullerna fick även order om att spärra av alla infartsleder till området kring Lingonstigen och Odonstigen så hela området spärrades av och det var sammanlagt 15 fastigheter samt grönområdet bakom Odonstigen. Grönområdet och skogspartiet i grönområdet söktes av med hjälp av November och Yankee patrullerna. För att leta eventuella spår, vapen eller ytterligare gärningsmän. Gärningsmannen verkar ha tagit sin tillflykt till en klippskreva mellan två stenar bakom Odonstigen 2. Där verkar han ha legat och tryckt när patrullerna letade efter honom. Gärningsmannen hade också skadat sig själv troligen i syfte att ta sitt liv genom att skära sig i halsen, handleder och i skrevet.

Teknikerna var fram och säkrade kniven som gärningsmannen hade i handen innan gripandet och de gjorde en brottsplatsundersökning där han anträffades. Hundpatrull 21–9720 gjorde saksök kring anträffande platsen och i klippskrevan där gärningsmannen gömt sig. Han ropade sen upp i etern och

meddelade att klippskrevan var rätt djup och att det kunde vara så att gärningsmannen gömt sin mobiltelefon längre in i skrevan men han kunde inte komma in så långt. För telefonen var inte anträffad. Så en kvinnlig kollega tog sig till hundföraren och kröp in i utrymmet mellan stenarna och där långt in hittade hon en mobiltelefon som troligen är gärningsmannens, den togs i beslag.

Teknikerna jobbade på både på Lingonstigen 4 och Kulstötärvägen 64 och på Lingonstigen 39 meddelade de att de hittat två kattungar som behövde tas omhand. Efter lite rodd blev de placerade på ett kattpensionat i Sala och efter samtal med den döda kvinnans ex Jonathan så lät det som han skulle kunna ta hand om kattungarna om någon dag.

Inspektör Elias Näslund utsågs till ny platschef i Skultuna och han fick ansvar för att ta ett helhetsansvar därute och samarbeta med NI och Yankee för att se till att inget missades. Patrullerna jobbade på med avspärning och bärgare kom och hämtade misstänkts bil för den skulle tas i beslag för teknisk undersökning. En brottsplatshund från Uppsala anlände efter en stund och fick i uppgift att leta på tomterna som låg närmast Lingonstigen 4 samt området där gärningsmannen anträffades i syfte att leta spår i syfte att leta spår som kan kartlägga misstänkts rörelsemönster. Hon gjorde även samma på tomten och närliggande område kring Kulstötargatan 64. Även patrullhund 21-9720 gjorde saksök kring båda brottsplatserna. UAS pilot F. Ranerfors fick i uppgift att fota översiktsbilder på brottsplatserna samt gripandeplatsen och lägga med det i ärendet. När allt det var gjort så minskades avspärningen på Lingonstigen och enbart avspärning kring tomten samt fastigheten på Lingonstigen 4 förblev avspärrad och låskolv byttes. Fastigheten på Kulstötargatan 64 blev också fortsatt avspärrad och låskolv byttes. När det var klart och teknikerna lämnade så åkte de sista patrullerna in för avrapportering och jag avslutade då insatsen ca kl. 17:00.

Sebastian Norström: Jag arbetade den aktuella dagen i 24–1440 tillsammans med Pa Isojärvi och Pa Filo-Eldh. Vi anländer till Lingonvägen 4 i Skultuna där en UAS-pilot står och flyger med drönare. UAS-piloten uppgav att när han kom till adressen så såg han en man springa från gården på Lingonvägen 4 i Skultuna och därefter noterade han att ett fönster till det aktuella huset stod öppet. Hundpatrull kommer sedan till platsen och börjar söka av från gården och försvinner sedan utom synhåll. Beslut fattas att husrannsakan ska genomföras i misstänkts bostad på Lingonvägen 4 i Skultuna för att eftersöka misstänkt.

Jag och Linderqvist från RI går in i bostaden. Linderqvist går först och jag går som nummer två. Vi går in genom ytterdörren som är olåst och vi går in i hallen. I hallen ser jag att den är droppar av blodbesudling på golvet i hallen samt blodiga fotavtryck på golvet. Vi rör oss in i huset och vidare vänster genom köket där jag ser att det ligger tabletter på köksbänken. Vi rör oss sedan vidare genom en korridor från köket som leder till ett sovrum på höger sida samt en tvättstuga till vänster som även leder in till garaget. Vi rör oss sedan tillbaka mot köket och vidare till vardagsrummet.

När vi kommer in till vardagsrummet så ser jag att det är droppar av blodbesudling på golvet och sedan ser jag en blek fot sticka upp från soffan. När vi går längre in i vardagsrummet så ser jag att det ligger en kvinna på golvet mellan två soffor. Kvinnan är blodig och har blod i ansiktet vid munnen och det är en stor torkad blodfläck på golvet intill där kvinnan ligger det är även blod på soffan intill kvinnan. Kvinnan ser väldigt blek ut och jag får känslan att hon har legat där några timmar. Linderqvist går fram och känner på kvinnan och uppger därefter att hon är kall och saknar puls helt. Jag ser att kvinnan har flera stickhål vid halsen.

Vi fortsätter sedan att söka igenom resten av bostaden och kommer till en toalett där det är blod överallt både på golvet och i och utanpå toalettstolen. På

golvet i toaletten så ligger det en blodig sax samt en slägga. Vi söker vidare genom korridoren som leder till det öppna fönstret. Det är blodbesudling på fönsterkarmen till fönstret som stod öppet. Efter att vi sökt hela huset så tar jag översiktsbilder i huset och i alla rum som vi genomsökte. Efter att vi har sökt hela huset så går vi ut från bostaden och då ser jag att handtaget på insidan av ytterdörren är blodigt. Patrullen har fotat alla skosulor till de poliser som gick in i bostaden vid tillfället.

Skuldfrågan

Rättsliga utgångspunkter

Den som berövar annan livet, döms enligt 3 kap. 1 § brottsbalken för *mord* till fängelse på viss tid, lägst tio och högst arton år, eller på livstid. Som skäl för livstids fängelse ska det särskilt beaktas om gärningen föregåtts av noggrann planering, präglats av särskild förslagenhet, syftat till att främja eller dölja annan brottslighet, inneburit svårt lidande för offret eller annars varit särskilt hänsynslös. Är brottet med hänsyn till de omständigheter som föranlett gärningen eller eljest att anse som mindre grovt, dömes för *dråp* till fängelse, lägst sex och högst tio år.

För försök eller förberedelse till mord, dråp, barnadråp eller sådan misshandel som inte är ringa, och för stämpling till mord, dråp, grov misshandel eller synnerligen grov misshandel eller underlåtenhet att avslöja eller förhindra sådant brott döms det till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Den som begår en brottslig gärning som utgör, såsom nu även är fallet, försök till mord döms, om gärningen har bevitnats av ett barn som är närstående eller tidigare närstående till både gärningsmannen och den som gärningen begås mot, för *barnfridsbrott* till fängelse i högst två år. Om brottet är ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Om brottet är grovt, döms för *grovt barnfridsbrott* till fängelse i lägst ett och högst sex år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om den gärning som har bevitnats har varit av mycket allvarlig art eller om gärningsmannen visat särskild hänsynslöshet.

Åtalet för mord i åtalspunkt 1

Henrik Bergström har vidgått att han på i åtalet angiven tid och plats har berövat Nicole Bellandi livet genom upprepade knivhugg men invänt att han saknat uppsåt på grund av att han befunnit sig i en psykos och därför inte var medveten om sitt handlande.

Han har närmare hört över åtalet berättat att han utdelade tre knivhugg mot soffan där Nicole Bellandi låg och sov – även om han förklarat att han i sin vanföreställning uppfattade henne som en tiger vid knivhuggen - och att han därefter utdelade ytterligare tre knivhugg mot golvet och att Nicole Bellandi efteråt tog sig för halsen och blödde kraftigt. Eftersom Nicole Bellandi hade sex dokumenterade sårskador i halsen samt axeln och ryggen och sårkanalerna i halsen har olika riktningar, har tingsrätten uppfattat att Henrik Bergström utdelade de tre inledande knivhuggen när Nicole Bellandi låg och sov i soffan och att han utdelade de tre avslutande knivhuggen mot henne när hon efter de inledande knivhuggen hade hamnat på golvet, där hon senare anträffades avliden av polisen. Blodspåren i soffan och på kudden där Nicole Bellandi legat och sovit samt på mattan där hon anträffades talar också för ett sådant händelseförlopp.

Henrik Bergström har inte närmare beskrivit våldet med kniven och inte heller fått några närmare frågor om det. Av hans knapphändiga uppgifter om knivvåldet ställda mot sårskadornas utseende och sårkanalernas riktning förefaller en av serierna med tre knivhugg ha träffat vänster sida av halsen, axeln och ryggen när Nicole Bellandi låg på mage. Av den medicinska utredningen framgår också att Nicole Bellandi avlidit på grund av blodförlust

och att hon genom sårskadan vid ena axeln fått kotartären avskuren och en ryggkota krossad. Skadebilder ger därför mycket starkt stöd för att Henrik Bergström utdelade knivhuggen med full kraft och att knivhugget som träffade kotartären och krossade en ryggkota på Nicole Bellandi orsakade hennes blodförlust. Henrik Bergström har således i objektiv mening på i åtalet angivet sätt berövat Nicole Bellandi livet.

När det sedan gäller Henrik Bergströms invändning att han saknat uppsåt eftersom han befann sig i en psykos och hade vanföreställningar om vem han knivhögg gör tingsrätten följande bedömning. Genom den rättspsykiatriska utredningen har framkommit att Henrik Bergström utförde gärningen under inflytande av en allvarlig psykisk störning. Den närmare diagnosen har dessutom ändrats under personutredningens gång vilket mycket väl kan förklara hans vanföreställning om att Nicole Bellandi – liksom hans före detta hustru Josefine Hedmark – konspirerade mot honom i syfte att ta barnen från honom. Till detta kommer Henrik Bergströms dokumenterade problem med ångest och depression samt omfattande sömnsvårigheter. Gärningens närmast bestialiska och avrättningsliknande inslag talar dessutom i sig för att den har utförts av en mycket sjuk person.

Vid bedömningen om Henrik Bergström trots sina hallucinationer varit medveten om sitt handlande vill tingsrätten peka på de erkända och ostridiga omständigheterna att han mycket väl kände till att Nicole Bellandi övernattade hos honom, att han hade beväpnat sig med en kniv innan våldet mot henne, att han efter knivhuggen följde Nicole Bellandis uppmaning att ringa 112 även om han genast avslutade samtalet och att hämta en tröja att stoppa blodflödet med. Vidare sjukanmälde han sig i en för ändamålet särskild gruppchatt på Facebook och tittade i Nicole Bellandis mobiltelefon efter tecken på konspiration mot honom om barnen innan han med sin bil kort tid efteråt begav sig hem till Josefine Hedmark med avsikt att döda även henne, vilket behandlas närmare i åtalspunkten 2–5. Det har mot bakgrund av det anförda förelegat en sådan grad

av medvetenhet hos Henrik Bergström innefattande även planering av det fortsatta våldet mot före detta hustrun, att han får anses ha haft erforderligt uppsåt till att beröva Nicole Bellandi livet. Gärningen har rimligen inneburit svårt lidande för Nicole Bellandi innan hon avled och även i övrigt varit särskilt hänsynslös. Brottet ska därför rubriceras som mord.

Åtalet för försök till mord och barnfridsbrott, grovt brott, i åtalpunkt 2–5

Henrik Bergström har erkänt gärningarna. Josefine Hedmark och de gemensamma barnen Theodor, Melissa och Joline har alla lämnat mycket detaljerade uppgifter som sina upplevelser och iakttagelser som stämmer väl överens med Henrik Bergströms egna uppgifter om händelsen. Till detta kommer vittnesmålen som ger en närmast fullständig beskrivning av det fortsatta förloppet innefattande räddningsinsatsen mot Josefine Hedmark efter våldet mot henne. Det råder således ingen som helst tveksamhet i att Henrik Bergström på i åtalet angiven tid och plats med avsiktsuppsåt har försök beröva Josefine Hedmark livet genom upprepade knivhugg mot bl.a. halsen, nacken och huvudet och där Josefine Hedmark även fått avvärjningsskador i fingrarna när hon försökte värja sig från knivvåldet.

Josefine Hedmark har om våldet närmare berättat att hon träffade på Henrik Bergström när hon var ute och rökte en cigarett och att hon släppte in honom eftersom han ville hämta barnens idrottsväskor och att hon frågade honom om han även kunde skjutsa dem till skolan eftersom han hade sjukskrivit sig. Inne i hallen blev hon angripen bakifrån av Henrik Bergström som la en arm om hennes hals och med den andra handen försökte skära halsen av henne genom att dra knivbladet på sin fällkniv i sidled över halsen och att han tog i så hårt att han darrade med handen samt att han därefter hamnade över henne på golvet och matade knivhugg mot hennes hals, huvud och nacke och att hon försökte skydda sig med händerna och även ta tag i knivbladet. Josefine Hedmarks berättelse stöds fullt ut av den medicinska utredningen och av barnens

berättelser. Josefine Hedmarks berättelse har dessutom i princip helt bekräftats av Henrik Bergström som endast tillagt att han var uppjagad och skakade redan när han anlände till adressen och att han hörde döttrarna men i sin bubbla inte såg mer än att han höll fast Josefine Hedmarks ena arm med en hand och att han med den andra handen matade knivhugg mot henne på sätt hon berättat om. Han har också berättat att hans avsikt var att döda Josefine Hedmark och att han tror att han hade lyckats med det om inte barnen hade fått honom att komma till sans.

Åtalet för försök till mord är genom åklagarens utredning bortom rimligt tvivel styrkt eftersom det förelegat fara för brottets fullbordan även om ingen av sårskadorna i sig varit livshotande. Faran har under alla omständigheter endast på grund av tillfälliga omständigheter varit utesluten genom barnens ingripande och läkarvården Josefine Hedmark fick. Det står även klart att gärningen inte bara har bevittnats av de gemensamma barnen Theodor, Melissa och Joline utan att de även har samarbetat på ett utomordentligt modigt och förtjänstfullt sätt och på så vis bidragit till att mordförsöket inte fick dödlig utgång. Henrik Bergström ska vid angivna förhållanden dömas i enlighet med sitt erkännande även för barnfridsbrott i enlighet med åtalet i åtalspunkterna 3–5. Brottsligheten ska rubriceras som grov eftersom den gärning som har bevittnats har varit av mycket allvarlig art och Henrik Bergström visat särskild hänsynslöshet.

Skadeståndsfrågorna

Henrik Bergström har medgett Adriano Bellandis, Carola Abrahamssons, Domenico Bellandis, Julian Bellandis, Mio Engströms och Milton Engströms skadeståndsyrkanden som genom medgivandet ska bifallas.

Länsförsäkringar Bergslagens skadeståndsyrkande är också medgivet och ska bifallas.

Henrik Bergström har vidare medgett att utge skadestånd med 250 000 kr för kränkning till var och en av Josefine Hedmark, Theodor Hedmark Bergström, Melissa Hedmark Bergström och Joline Hedmark Bergström. Han har också medgett Josefine Hedmarks skadeståndsyrkande för sveda och värk samt inkomstförlust men bestritt de gemensamma barnens skadeståndsyrkanden för sveda och värk. Frågan är därför endast om yrkade belopp om 350 000 kr för kränkning för Josefine Hedmark och de gemensamma barnen är skäliga belopp och om barnen även har rätt till ersättning för sveda och värk i form av fortsatt lidande på grund av brottsligheten riktad mot dem och deras mamma.

Av 5 kap. 6 § skadeståndslagen följer att skadestånd med anledning av kränkning bestäms efter vad som är skäligt med hänsyn till handlingens art och varaktighet och på ett sätt som även innebär att den kränkte får upprättelse för angreppet. Vid bedömningen enligt första stycket ska det särskilt beaktas bl.a. om handlingen varit ägnad att framkalla allvarlig rädsla för liv eller hälsa, riktat sig mot någon med särskilda svårigheter att värja sin personliga integritet eller inneburit missbruk av ett beroende- eller förtroendeförhållande eller riktat sig mot någon som den skadeståndsskyldige har eller tidigare har haft ett nära förhållande till.

Brottsoffermyndigheten har i sitt avgörande i ärendet 5143/2024, som rörde försök till mord på ett nioårigt barn genom upprepade knivhugg i bl.a. halsen och magen med livshotande skador som följd, anfört följande. Brottskadeersättning för kränkning bestäms enligt de regler som gäller för skadestånd för kränkning. Av 5 kap. 6 § första stycket skadeståndslagen framgår att ersättningen för kränkning ska bestämmas efter vad som är skäligt med hänsyn till handlingens art och varaktighet och på ett sätt som även innebär att den kränkte får upprättelse för angreppet. Den stärkta upprättelsefunktionen innebär enligt förarbetena att brottsoffer ska få adekvat upprättelse och att behovet av upprättelse ska få fullt genomslag vid skälighetsbedömningen (se prop. 2021/22:198, s. 19 och 58). Vid bedömningen av kränknersätt-

ningens storlek vid försök till mord ska särskilt beaktas om brottet varit ägnat att framkalla allvarlig rädsla för liv eller hälsa, om brottsoffret har befunnit sig i en skyddslös ställning och om gärningen har varit särskilt hänsynslös genom att den har medfört ett svårt lidande för brottsoffret. Ersättning för kränkning utgår normalt med 250 000 kronor i det fall där någon utsatts för ett mordförsök och till följd av detta drabbats av en allvarlig eller livshotande personskada. Högre ersättning kan utgå om det föreligger försvårande omständigheter. Flickan i det aktuella ärendet har utsatts för ett mordförsök bestående av kraftigt och hänsynslöst våld som lett till omfattande, livshotande skador och som orsakat stort och långvarigt lidande. Gärningen har riktat sig mot ett skyddslöst barn som saknat all förmåga att värja sig mot angreppet. Det rör sig dessutom om ett avslutat mordförsök, dvs. gärningspersonen har gjort vad han har kunnat för att flickan skulle dö. Brottsoffermyndigheten anser att det mordförsök som hon utsatts för har varit så allvarligt och hänsynslöst att ersättningen för kränkning ska bestämmas till 350 000 kronor.

Av bestämmelsen i 5 kap. 1 § skadeståndslagen följer att skadestånd till den som har tillfogats personskada omfattar ersättning för bl.a. fysiskt och psykiskt lidande av övergående natur (sveda och värk) och av bestämmelsen i 5 kap. 2 § följer att om personskada har lett till döden, skall ersättning betalas för personskada som till följd av dödsfallet åsamkats någon som stod den avlidne särskilt nära. Rätten till skadestånd i det senare fallet gäller endast vid dödsfall men bestämmelsen utesluter inte skadestånd i särskilda fall då en nära anhörig har skadats allvarligt. I rättsfallen NJA 2006 s. 181 har schablonmässig ersättning om 10 000 kr tillerkänts en moder för psykiska besvär till följd av att hennes son genom uppsåtligt våld tillfogats skador som varit livshotande under inte obetydlig tid medan ersättning till den skadades broder nekades. Med hänvisning till rättsfallet NJA 2004 s. 26 har vidare fastslagits en bevislättnad för de psykiska besvären. Läkarintyg eller annan liknande utredning krävs inte. I vart fall sveda och värk samt smärre belopp för kostnader eller inkomstförlust

kan ersättas utan närmare utredning, under antagande att personskada föreligger.

Tingsrättens bedömning av skadeståndet till Josefine Hedmark och de gemensamma barnen Theodor, Melissa och Joline

Henrik Bergströms brottslighet i åtalspunkterna 2–5, som pågått under en inte helt obetydlig tidsrymd, har varit ägnad att framkalla allvarlig rädsla för liv eller hälsa och har riktats mot närstående i deras hemmiljö. Brottsligheten har dessutom varit särskilt hänsynslös genom att den har medfört ett svårt lidande för Josefine Hedmark vilket är försvårande omständigheter. Det finns därför skäl att döma ut något högre ersättning till henne för kränkning än det medgivna beloppet om 250 000 kr. Däremot har inte inslagen i brottsligheten varit fullt lika flagranta som i Brottsoffermyndighetens ovannämnda ärende 5143/24 där brottskadeersättning med 350 000 kr fastställdes för en skyddslös nioåring som knivskars svårt med livshotande skador som följd efter ett fullbordat försök till mord. Sammantaget är därför skäligt belopp för kränkningen på grund av mordförsöket på Josefine Hedmark 300 000 kr.

Tingsrätten finner att de gemensamma barnen har utsatts för en lika stor kränkning som deras mamma och fastställer kränkningersättningen till 300 000 kr för var och en av dem.

När det gäller de gemensamma barnens rätt till skadestånd för sveda och värk på grund av lidandet av brottsligheten mot deras mamma är således huvudregeln att de inte har rätt till sådan ersättning även om de ingår i den ersättningsberättigade kretsen, men att i situationer som den rådande när de själva bevittnat och till och med tvingats ingripa för att undvika en dödlig utgång bör de enligt tingsrättens uppfattning vara berättigad till sådant skadestånd. Det saknas anledning att ifrågasätta skäligheten av yrkade belopp om 20 000 kr för var och en av barnen. Vid angivna förhållanden och då det inte råder tvist om sättet att beräkna räntan ska skadestånd utgå till Josefine

Hedmark, Theodor Hedmark Bergström, Melissa Hedmark Bergström och Joline Hedmark Bergström med i domslutet angivna belopp jämte ränta.

Påföljd

Rättsliga utgångspunkter

Av 30 kap. 6 § brottsbalken framgår att den som har begått ett brott under påverkan av en allvarlig psykisk störning ska i första hand dömas till en annan påföljd än fängelse. Rätten får döma till fängelse endast om det finns synnerliga skäl. Vid bedömningen av om det finns sådana skäl ska rätten beakta om brottet har ett högt straffvärde, om den tilltalade saknar eller har ett begränsat behov av psykiatrisk vård, om den tilltalade i anslutning till brottet själv har vållat sitt tillstånd genom rus eller på något annat liknande sätt, samt omständigheterna i övrigt.

Rätten får inte döma till fängelse, om den tilltalade till följd av den allvarliga psykiska störningen har saknat förmåga att inse gärningens innebörd eller att anpassa sitt handlande efter en sådan insikt. Detta gäller dock inte om den tilltalade har vållat sin bristande förmåga på det sätt som anges ovan. Om rätten i fall som avses i första eller andra stycket finner att någon påföljd inte bör dömas ut, ska den tilltalade vara fri från påföljd.

Av 31 kap. 3 § brottsbalken framgår att om den som har begått ett brott, för vilket påföljden inte bedöms kunna stanna vid böter, lider av en allvarlig psykisk störning, får rätten överlämna honom till rättspsykiatrisk vård, om det med hänsyn till hans psykiska tillstånd och personliga förhållanden i övrigt är påkallat att han är intagen på en sjukvårdsinrättning för psykiatrisk vård, som är förenad med frihetsberövande och annat tvång. Har brottet begåtts under påverkan av en allvarlig psykisk störning, får rätten besluta att särskild utskrivningsprövning enligt lagen om rättspsykiatrisk vård skall äga rum vid

vården, om det till följd av den psykiska störningen finns risk för att han återfaller i brottslighet, som är av allvarligt slag.

Om det med hänsyn till den tilltalades tidigare brottslighet eller av andra särskilda skäl är påkallat, får rätten i samband med överlämnande till rättspsykiatrisk vård döma till annan påföljd, dock inte fängelse eller överlämnande till annan särskild vård.

Av lagförarbetena till bestämmelsen i 30 kap. 6 § brottsbalken framgår bl.a. följande. Enligt *andra meningen* får rätten döma till fängelse endast om det finns synnerliga skäl. Vid bedömningen av om det finns sådana skäl ska rätten enligt punktuppräknningen i *tredje meningen* beakta om brottet har ett högt straffvärde, om den tilltalade saknar eller har ett begränsat behov av psykiatrisk vård, om den tilltalade i anslutning till brottet själv har vållat sitt tillstånd genom rus eller på något annat liknande sätt samt omständigheterna i övrigt. Kravet på synnerliga skäl innebär att bedömningen av om sådana skäl finns ska präglas av restriktivitet. Det innebär också att en helhetsbedömning av samtliga omständigheter i det enskilda fallet relevanta för straffmätning och påföljdsval ska göras. Exempelvis kan utöver de särskilt omnämnda omständigheterna beaktas vilken inverkan den allvarliga psykiska störningen haft på gärningen, om det är fråga om återfall i brott, om det bör tas s.k. billighetshänsyn eller om den tilltalade inte fyllt 21 år vid gärningstillfället.

Ett högt straffvärde är en omständighet som talar för fängelse och som ska tillmätas betydande vikt. Något särskilt angivet straffvärde finns inte. I stället bör som ett riktvärde gälla att straffvärdet ska uppgå till fyra år eller mer. Enligt 29 kap. 3 § första stycket 2 ska i mildrande riktning vid bedömningen av straffvärdet särskilt beaktas bl.a. om den tilltalade till följd av en allvarlig psykisk störning haft starkt nedsatt förmåga att inse gärningens innebörd eller att anpassa sitt handlande efter en sådan insikt. Riktvärdet fyra år utesluter inte fängelse ifall när straffvärdet är lägre. Det ger i stället en anvisning om att

fängelse som huvudregel inte ska aktualiseras vid ett straffvärde under fyra år. Straffvärdet är dock av underordnad betydelse i en situation där den tilltalade själv har vållat sitt tillstånd.

Vidare talar den omständigheten att den tilltalade saknar eller har ett begränsat behov av psykiatrisk vård för fängelse. Omständigheten ska tillmätas betydande vikt. Bedömningen av den tilltalades vårdbehov ska göras på grundval av den utredning som föreligger vid tidpunkten för domstolens prövning. Domstolen bör ha som utgångspunkt att vårdbehovet är av mer än begränsad omfattning om det inte av utredningen i målet kan bedömas att den tilltalade saknar eller har endast ett begränsat vårdbehov, t.ex. därför att han eller hon inte längre lider av en psykisk störning, eller har ett vårdbehov som är ringa med hänsyn till hans eller hennes förhållanden.

Även den inverkan den psykiska störningen haft på den tilltalades brottsliga handlande kan ha betydelse. Ett starkt samband är en omständighet som talar mot fängelse. Det gäller särskilt när det kan bedömas att den tilltalade visserligen inte befunnit sig i men ändå legat nära det tillstånd som enligt andra stycket första meningen innebär förbud mot att döma till fängelse. Det motsatta gäller om den psykiska störningen bedöms ha haft en mindre framträdande inverkan på det brottsliga handlandet. Ett svagt samband kan ha förelegat t.ex. om den tilltalade vid tidigare tillfällen har gjort sig skyldig till liknande brott utan att det skett under påverkan av en psykisk störning. Vilket motiv som funnits för gärningen bör också beaktas.

Återfall i brott är en omständighet som talar för fängelse. Vad som ska anses utgöra återfall får bedömas på sedvanligt sätt.

Omständigheter som innebär att billighetshänsyn enligt 29 kap. 5 § ska tas, talar mot fängelse. Det är fråga om vissa omständigheter hänförliga till den tilltalades person eller handlande efter gärningen som ska beaktas i mildrande riktning vid straffmätningen. Mot fängelse talar också hänsyn till den tilltalades

ungdom. Skälen för fängelse enligt förevarande paragraf måste vara påtagligt starkare för den som varit under 21 år vid gärningstillfället än för den som då varit äldre.

För att det ska anses föreligga synnerliga skäl för fängelse ska i princip krävas att brottets straffvärde är fyra år eller mer och att den tilltalade saknar behov av psykiatrisk vård eller endast har ett begränsat sådant behov. Det kan t.ex. vara fallet när ett mycket allvarligt brott har begåtts under påverkan av ett hastigt övergående psykostillstånd.

I det nya *andra stycket* finns bestämmelser om fängelseförbud i vissa situationer när brott har begåtts under påverkan av en allvarlig psykisk störning. Enligt *första meningen* får rätten inte döma till fängelse, om den tilltalade till följd av störningen har saknat förmåga att inse gärningens innebörd eller att anpassa sitt handlande efter en sådan insikt. I ett sådant fall kan den tilltalade t.ex. överlämnas till rättspsykiatrisk vård eller särskild vård i andra former eller dömas till skyddstillsyn.

För att den tilltalade ska anses ha saknat förmåga att inse gärningens innebörd krävs att han eller hon i avsevärd grad har brustit i sin bedömning av och föreställning om den situation i vilken gärningen begåtts. Det rör sig om fall när den tilltalade inte har kunnat bedöma sin gärning och relatera den till dess faktiska socio-kulturella sammanhang, dvs. när han eller hon befunnit sig i en annan verklighet. Exempel på detta är situationer där den tilltalade till följd av en akut psykos eller motsvarande tillstånd har haft en bristande realitetsvärdering av typen vanföreställning eller konfusion (förvirring eller medvetandegrumling) som varit avgörande för hans eller hennes förståelse av gärningen. Domstolen ska alltså pröva om den tilltalade i någon rimlig grad har haft förmåga att förstå innebörden av sitt handlande.

Även om den tilltalade har insett gärningens innebörd, kan han eller hon till följd av den allvarliga psykiska störningen ha saknat förmåga att anpassa sitt

handlande efter denna insikt. Den tilltalade har då visserligen bedömt och värderat verkligheten på ett riktigt sätt men har till följd av sitt tillstånd saknat förmåga till kontroll över sitt handlande. Detta kan vara fallet om han eller hon lider av schizofreni och har påverkats av tvingande röster, s.k. imperativa hallucinationer. Även vissa tillstånd med starka inslag av tvångsmässighet kan innebära att förmåga att anpassa handlandet har saknats (se prop. 2007/08:97 s 38–40).

Personutredningen i målet

Henrik Berggren är 38 år gammal och tidigare ostraffad.

Av rättspsykiatriskt utlåtande samt utlåtande från behandlande läkare framgår att Henrik Berggren har begått gärningarna under en allvarlig psykisk störning och att det med hänsyn till hans psykiska tillstånd och personliga förhållanden i övrigt är påkallat att han är intagen på en sjukvårdsinrättning för psykiatrisk vård, som är förenad med frihetsberövande och annat tvång.

Undersökande läkare har närmare preciserat den diagnos som Henrik Bergström slutligen har fått (och själv berättat om i sitt förhör) enligt följande. Schizoaffektiva syndrom kan grovt beskrivas som en kombination av bipolärt syndrom (depressioner och sjukliga uppvarvningar) och psykotiska symtom (exempelvis hallucinationer och verklighetsfrämmande övertygelser).

Schizoaffektiva syndrom tillhör de diagnoser som i sig själva enligt praxis alltid utgör en allvarlig psykisk störning enligt lagens mening, medan depression endast gör det i händelse av att det finns en reell självmordsrisk. Vidare anses schizoaffektiva syndrom enligt praxis utgöra en allvarlig psykisk störning även om den är tillfälligt förbättrad av pågående riktad medicinering. Undertecknads uppfattning är att den diagnostiska förändringen snarast understryker behovet av rättspsykiatrisk vård, särskilt som den misstänkte beskrivs vara ännu inte symptomfri.

Henrik Berggren har vid förhandlingen berättat att diagnosen han nu fått förklarar allting för honom och att han mår bättre med nuvarande medicinering. Han fick dock tillbaka sina syner när läkaren utan att berätta det tog bort hans antipsykotiska medicin.

Tingsrättens bedömning

Den samlade brottsligheten som Henrik Berggren döms för har ett straffvärde motsvarande fängelse på livstid om det inte skulle föreligga några förmildrande omständigheter på grund av de personliga förhållandena. Eftersom Henrik Bergström har begått brottsligheten under påverkan av en allvarlig psykisk störning, vilket är en omständighet som ska beaktas i förmildrande riktning vid straffmätningen, är straffmätningens värde av brottsligheten något lägre. Vid sådana fall ska dessutom i första hand dömas till en annan påföljd än fängelse och endast i rena undantagsfall kan det komma i fråga att bestämma påföljden till fängelse. Förutsättningar föreligger dessutom att överlämna Henrik Bergström till rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning eftersom han alltså lider av en allvarlig psykisk störning, vilket den undersökande rättspsykiatriska läkaren har understrukit i sitt senaste utlåtande. Enligt huvudregeln ska därför Henrik Bergström överlämnas till rättspsykiatrisk vård som med hänsyn till risken för återfall i allvarlig brottslighet bör förenas med en föreskrift om särskild utskrivningsprövning.

Frågan i målet är därför endast om det, som åklagaren anfört, föreligger synnerliga skäl att välja en fängelsepåföljd i stället för ett överlämnande till rättspsykiatrisk vård. Åklagaren har i den delen påpekat att brottslighetens mycket höga straffvärde och möjligheten att få erforderlig vård inom Kriminalvårdens regi är omständigheter som talar synnerligen starkt för en fängelsepåföljd medan försvararen motsatsvis anfört att sådan vård inte kan erhållas annat än inom den rättspsykiatriska vården samt att huvudregeln är att ett överlämnande till rättspsykiatrisk vård ska ske och att omständigheterna i

det aktuella fallet dessutom är sådana att det föreligger ett absolut förbud att välja fängelse som påföljd då Henrik Bergström på grund av sitt psykotiska tillstånd saknat förmåga att inse gärningens innebörd eller att anpassa sitt handlande efter en sådan insikt.

Tingsrätten konstaterar att utredningen ger vid handen att Henrik Bergström led av en allvarlig psykisk störning i form av en psykos vid gärningarna men att han varit i tillräcklig grad medveten om sitt handlande för att han ska dömas för sina brottsliga gärningar. Utredningen ger heller inget utrymme för att vårdbehovet har upphört eller klingat av. Vårdbehovet väger således tungt vid bedömningen av påföljdsvalet. Inget har heller framkommit om att Henrik Bergström själv vållat sitt psykotiska tillstånd. Han har i stället använt den medicin som av han av läkare fått utskrivet på grund av sin depression och såvitt framkommit följt ordinationen.

Det har inte heller framkommit att Henrik Bergström hade planerat ett så kallat utvidgat självmord, som framhållits i målet, även om han synes ha försökt att ta sitt liv efter sin brottslighet. Han har i den delen uppgett att han hörde röster om att han måste straffa sig själv efter mordet och mordförsöket när han insåg vad han hade ställt till med. Enligt tingsrättens uppfattning förelåg inget rationellt skäl till ett utvidgat självmord eftersom Henrik Bergström inte låg i tvist med Josefine Hedmark om vårdnaden om eller kontakten med sina barn vid tillfället. Tvärtom framgår av utredningen att Josefine Hedmark varit mycket välvilligt inställd till att barnen skulle ha lika mycket kontakt med honom som med henne trots hans dåliga psykiska mående under en längre tid.

Det förhållandet att Henrik Bergström tidigare hade lämnats av Josefine Hedmark och nu antog att även Nicole Bellandi skulle lämna honom skulle kunna vara en sådan omständighet som utlöser ett utvidgat självmord men det är inget han själv berättat om eller på annat vis antytt utåt. Däremot har han för sina föräldrar antytt i sms-meddelande den 6 maj att han uppfattade situationen

som att Josefine Hedmark och Nicole Bellandi gaddade ihop mot honom om barnen och att han hade ångest, vilket påvisar verklighetsfrämmande tankar som i sin tur talar starkt för att han inte handlade rationellt och planerande.

Frågan som tingsrätten då osökt kommer in på är om Henrik Bergström i sitt psykotiska tillstånd i någon rimlig grad hade förmågan att förstå den verkliga innebörden av sitt handlande vilket understryks av den felaktiga uppfattningen om att han av sårbon Nicole Bellandi och före detta hustrun Josefine Hedmark var utsatt för en konspiration om just barnen. Det förhållandet att Henrik Bergström sedan avbröt mordförsöket på Josefine Hedmark när han hörde sina barns vädjande röster trots att han enligt egna uppgifter var helt inställd på att döda henne är ytterligare omständigheter som talar för att han inte förstod den verkliga innebörden av sitt handlande eller att han i vart fall saknade kontroll över sitt handlande. Den uppfattningen stöds, som försvararen påpekat, också av bedömningen av ansvarig psykolog i den rättspsykiatriska utredningen och det förtjänar påpekas att Henrik Bergström då ännu inte hade fått den nya diagnosen schizoaffektivt syndrom fastställd av behandlande läkare.

Henrik Bergström har dessutom berättat att han med den nya diagnosen nu förstår varför han tidigare har mått och agerat som han gjort tidigare i livet och av den nya diagnosen följer som tingsrätten uppfattat saken att Henrik Bergström i sina återkommande perioder av djup nedstämdhet riskerar att hamna i ett psykotiskt tillstånd vid stark stresspåverkan.

Tingsrätten kan vid sin bedömning av om det föreligger synnerliga skäl för fängelse inte heller bortse från att skälet till att Josefine Hedmark lämnade Henrik Bergström trots att hon tyckte och tycker mycket om honom synes ha varit av det enkla skälet att han var mycket svår att leva med på grund av sitt psykiska mående, vilket således talar starkt för att hans psykotiska tillstånd vid gärningen inte var någon tillfällig sinnesförvirring som nu uppstod hos honom utan något som han återkommande riskerar att hamna i vid stort stresspåslag.

Det framgår också av den sista sms-konversationen den 8 maj med Nicole Bellandi och vad Henrik Bergström i övrigt berättat om sina hallucinationer kort tid innan mordet och mordförsöket, liksom hans tidigare sms-meddelande till föräldrarna den 6 maj, att han sannolikt redan befann sig i ett psykotiskt tillstånd dagen eller dagarna innan gärningarna.

Sammantaget finner tingsrätten att den befintliga utredningen ger stöd för att Henrik Bergström, som tidigare är ostraffad och som såvitt framkommit inte tidigare har gjort sig skyldig till våld i nära relationer, alltjämt har ett omfattande vårdbehov och att han haft en sådan bristande förmåga att inse gärningarnas innebörd eller i vart fall en bristande förmåga att kontrollera sitt handlande efter denna insikt att någon annan påföljd än ett överlämnande till rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning inte kan komma i fråga.

Övrigt

Åklagarens särskilda yrkande om förverkande av en i beslag tagen fällkniv är medgivet och lagligen grundat och ska bifallas. Vid angivna förhållanden ska beslaget bestå.

Henrik Bergström ska kvarstanna i häkte till dess påföljden får verkställas eftersom det inte är uppenbart att skäl till häktning saknas såvitt avser risken för fortsatt brottslighet eller risken för att han avviker eller på annat sätt undandrar sig verkställighet av påföljden.

Henrik Bergström ska betala föreskriven avgift till Brottsofferfonden eftersom han döms för brottslighet med svårare straff än penningböter i straffskalan.

Sekretessen ska bestå på sätt framgår av domslutet för de rättspsykiatriska utlåtandena i målet och för de integritetskänsliga bilderna på Nicole Bellandi, Josefine Hedmark och Henrik Bergström som lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar.

Det saknas i enlighet med vad åklagaren anfört anledning att ifrågasätta Nina Löwenhielms, Agnes Axelssons, Per Odelings, Thomas Bodströms och Maria Wilhelmssons kostnadsräkningar. De ska därför tillerkännas begärda ersättningar. Kostnaderna ska på grund av påföljdsvalet samt Henrik Bergströms skadeståndsskyldighet och hans inkomstförhållanden inom överskådlig tid stanna på staten.

RÄTTEN

Tf. rådmannen Peter Andersson samt nämndemän.

Digitalt signerad av tf. rådmannen Peter Andersson

ÖVERKLAGANDEINFORMATION

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Västmanlands tingsrätt senast **den 27 november 2025**. Överklagandet ska vara skriftligt. Västmanlands tingsrätt skickar det vidare till Svea hovrätt.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

Du kan använda hovrättens blankett för överklagande i brottmål: www.domstol.se/overklagande-i-brottmal. I annat fall kan du utgå från följande punkter.

1. Skriv Västmanlands tingsrätt och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.

5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Västmanlands tingsrätt. Tänk på att skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Västmanlands tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Svea hovrätt.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Svea hovrätt skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Svea hovrätt tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall:

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.
2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Västmanlands tingsrätt eller Svea hovrätt om du har frågor.